Poštnina plačana v gotovini.

Štev. 10. **V Ljubljani, dne 5. marca 1931.** **Posamezna štev. Din 1·—** **Leto XIV.**

DOMOVINA

Upravništvo „Domovine" v Ljubljani, Knaflova ulica 5
Uredništvo „Domovine", Knaflova ulica 5/II., telefon 3122 do 3126

Izhaja vsak četrtek

Naročnina za inozemstvo: četrtletno 9 Din, polletno 18 Din, celoletno 36 Din; za inozemstvo razen Amerike: četrtletno 12 Din, polletno 24 Din, celoletno 48 Din; Amerika letno 1 dolar. — Račun poštne hranilnice, podružnice v Ljubljani, št. 10.711.

Kmet in njegova postranska opravila

Slovenskemu kmetu ni bilo nikdar preveč z rožicami postlano. Pri nas je razmerno prav malo tako velikih kmetij, ki bi mogle v redu preživljati srednje družine in pri tem še prihraniti kaj malega za slabe čase. Naš mali kmet, polgruntar, četrtgruntar ali kočar se mora, če hoče preživljati družino in pripraviti otroke do kruha, oprijeti poleg kmetijstva še kakega drugega posla, zlasti obrti. Nekatere take obrti opravlja le v gotovem letnem času, zlasti pozimi. So pa tudi obrti, ki jih opravlja vse leto, kakor mlinarsko in žagarsko obrt.

To je vse prav. To so dela, ki kmeta ne zapeljujejo k zapravljanju in k zanemarjanju pravega kmetskega poklica. Na drugi strani pa so opravila, ki so kmetu navadno samo v škodo in pogubo. Predvsem velja to za **barantanje in prekupčevanje z živino.** Tega posla se rad oprime marsikateri kmet, da bi si izboljšal svoj položaj, a zgodi se pri večini prekupčevalcev, da pridejo namesto do bogastva le na beraško palico ali pa se vsaj zelo zadolže.

Kmet prekupčevalec se vedno bolj odteguje svojemu pravemu kmetijskemu delu. Hodi od kraja do kraja in kupuje živino, katero goni od sejma do sejma ali pa jo doma prodaja. Pri taki hoji se ustavi zdaj v tej, zdaj v oni gostilni. Po prodanem blagu mora biti seveda še likof. **S tem se počasi navaja na pijačo. Doma pa čaka delo in začne počasi propadati.**

Zgodi se, da ta ali oni pri tem res nekaj zasluži, a to so le silno redka naključja. Pomisliti je treba, da taki prekupčevalci kupčujejo kar brez vsakega pravega preudarka, brez zapisovanja in resnega preračunavanja. Gotovo tu in tam kaj pridobi na ceni, a ne pomisli na stroške na poti in na izgubo časa pri delu na svojem domu.

Prav tako je prišel že marsikateri prej dober kmet ob svoje imetje, ko se je vtaknil **v lesno kupčijo.** Videl je pravega, prebrisanega lesnega trgovca, ki je z lesno kupčijo prišel do premoženja, pa si misli: zakaj bi pa tudi jaz ne poskusil! Pa začne kupovati les in ga prodajati. Morda ga nekajkrat proda prav dobro, a prebrisani kupci ga kmalu spoznajo in ga tretjič temeljito opeharijo in neredko spravijo na boben.

Še en obrt je, ki je sicer kaj vabljiv, a za kmeta najmanj priporočljiv, to je **gostilniški obrt.** Prvič je treba za ta obrt velike spretnosti v presojanju ljudi, ki zahajajo v gostilno, drugič pa sposobnosti za postrežbo gostov in za občevanje z njimi. Navadno pa kmet spričo svojega trdega kmetskega dela teh sposobnosti nima. Pri gostilniškem obrtu je tudi največ prilike podane, da se človek privadi pijančevanju. Tega obrta se oprimejo oni, ki se nekako čutijo poklicane za ta posel se ne pečajo s kmetijstvom.

Že pregovor pravi: **Dvema gospodoma ne moreš naenkrat služiti!** Če kje, velja ta pregovor še posebno za kmeta. **Ne bodo rešile kmeta iz težavnega položaja razne barantije, ampak njegova in njegove družine pridnost, pametno napredno gospodarstvo in ljubezen do grude, ki ga izpodbuja v dobrih in slabih časih do marljivega dela.** Naposled pa je čez vse potrebna **varčnost,** brez katere ni blagostanja.

Naš največji javni sadovnjak zanemarjen

Nedavno smo čitali v «Jutru» prav hvale vredno opozorilo na važnost boja proti sadnim škodljivcem. «Kaj koristi, če vnet sadjar očisti svoje drevje in zatira škodljivce, če pa njegov sosed ostane brezbrižen in goji na svojem drevju najraznovrstnejši škodljivi mrčes!» se vprašuje strokovnjak.

Upravičena je obtožba nemarnih sadjarjev. Imamo pa v naši banovini javen sadovnik s približno 20.000 sadnimi drevesi, ki je zadnja leta pravi pastorek med drugimi vrstniki. Mislimo na nasade sadnega drevja ob državni cesti, ki se vlečejo od bivše kranjske meje do avstrijske pri Špilju preko vsega ozemlja bivše slovenske Štajerske v dolžini 115 km. Pred dobrimi sto leti je zasadil preko vse Štajerske nadvojvoda Janez za tako zvano cesarsko cesto sadno drevje, ki naj dá utrujenemu popotniku senco in lačnemu sad. Oskrbo tega ogromnega sadovnjaka so imeli vsa leta državni cestarji, ki so bili prej le nekaki nadzorniki. Cestno delo so opravljali za to najeti cestni delavci, cestarji sami so pa imeli dovolj časa za oskrbo sadnega drevja. Vsak prosilec za cestarsko službo je moral dokazati, da zna oskrbovati sadje.

Mirno trdimo, da je bilo baš to obcestno drevje edina šola za naše prednike in temelj danes tako razsežnega štajerskega sadjarstva. Tu se je vsa dežela učila pravilnega kopanja jam, sajenja, čiščenja in obrezovanja drevja. Ker je dalo povprečnih 1000 dreves cestarju tudi izven službenega časa dosti opravila, je bil nadvojvoda Janez določil, da pripade sadje, ki ostane popotnikom, cestarju v nagrado za njegov trud. Cestarji so si postavili prve stiskalnice in so bili tako tudi učitelji za hranjenje in uporabo sadja. Pozneje je pričelo cestno nadzorno oblastvo prodajati obcestni sadni pridelek na javnih dražbah in je ostalo le nekaj dreves cestarju kot nagrada za oskrbo. Na mestu odmrlih dreves so se prej vedno zasajala nova drevesca in se je skrbelo za nego nasadov. Med vojno pa se je pričelo drevje zanemarjati, po vojni je propadanje cestnih nasadov še napredovalo, a zadnji čas se sploh ne zasaja več sadno drevje. Vzrok temu je nemara v tem, ker nobena druga državna cesta v naši državi nima takih nasadov in se zato tudi nihče ne briga za to posebnost trojanske ceste.

Danes je stanje teh obcestnih nasadov obupno in je ta sadovnjak le 115 km dolgo leglo najraznovrstnejših sadnih škodljivcev in bolezni. Tisoči drevesnih invalidov, polnih rakovin in lišajev, stoje ob cesti. Kako pa naj skrbi cestar še za drevje, če so mu pri vedno rastočem prometu podaljšali progo in do skrajnosti skrčili pomožne delavce? Kdo bi mu dal odškodnino za njegovo delo, da ne govorimo o orodju in sredstvih za zatiranje škodljivcev in bolezni na obcestnem drevju? Nihče se ne briga, ko oklatijo izdražitelji na jesen drevje s težkimi rantami in tako uničijo polno nastavkov za sadje, saj ležijo odbite mladice po klatenju kakor po hudi toči nastlane pod drevjem.

Kaj koristi, če vnet sadjar očisti drevesa in zatira škodljivce, če pa je naš največji javni sadovnjak kakor gmajna, ki kuži vse naše štajerske sadovnjake v območju trojanske ceste. Na tujski promet se spravljamo in konference si belijo glave zaradi pospeševanja tujskega prometa. Mari mislite, da je naša zanemarjena, 115 km dolga sadna aleja reklama za naše sadje in za lepote naše pokrajine. Naš rojak, ki ima v južni Kaliforniji ogromne sadovnjake, se je vozil lani po 40 letih ob obisku stare domovine po trojanski cesti in dejal: «Razjokal bi se človek, ko vidi, kako propadajo za cesto milijoni!»

Da bi kdo gnojil temu sadnemu drevju, sploh ni govora. «Pa vendar tu in tam bogato rodi obcestno drevje», bo kdo pripomnil. Resnica! Toda ves gnoj, ki je zredil ta blagoslov, je vzet kmetu mejašu, ker v trdi cesti ni hrane za drevo. Zato tudi vidimo, da obcestno drevje kolikor toliko uspeva le tam, kjer so njive vzdolž ceste; kjer so pa njive s konci proti cesti, drevje počasi ostari in shira, ker nima dovolj hrane. Korenine gredo čez 10 metrov v njivo in oslabijo v svojem območju ves pridelek, da je kakor poparjen. Kmetje pravijo, da je vzela pridelek drevesna sparica.

Kako pa bi odpomogli vsemu temu zlu? Pri današnjem stanju pač nihče ne misli na to, da bi mogel vršiti cestar delo sadjarja v obcestnih nasadih. Da bi se uredili ti nasadi, bi bilo treba poleg delovnih moči tudi mnogo denarja za mlado drevje in obrambna sredstva. Denarja menda ne bo lahko dobiti, dasi vsako nadaljnje zanemarjanje 20.000 sadnih dreves pomeni vedno večjo opasnost in škodo za vso našo sadjerejo.

«Če ni javnega denarja za ureditev te pereče zadeve, je edini izhod, da se sploh vse poseka», bi prišel kdo do končnega zaključka. Vendar pa nikakor ni treba iti do te skrajnosti, ker imamo cenen in občekoristen način rešitve vprašanja obcestnih nasadov. Po našem mnenju bi bilo najbolje, da se odda obcestno drevje kmetom mejašem v oskrbo in korist proti primerni najemnini, ki jo bo vsak rad odrinil. Tako ne bi bila država oškodovana na prejemkih od drevja, a mejaši bi imeli za vso škodo vsaj nekaj dohodkov. Vsa pokrajina ob cesti bi prišla tako do neke vrste razsežnega zadružnega javnega sadovnjaka, ki bi bil v ponos in čast našemu sadjarstvu in prijeten očem tujca, ki bi se vozil po veliki cesti.

Načrt gostilniške pivovarne v Laškem tik pred uresničenjem

O stanju akcije za gostilniško pivovarno v Laškem smo prejeli naslednje poročilo:

Priprave za ustanovitev so končane. Predpisovanje je imelo popoln uspeh. Te dni izidejo razglasi o rednem podpisovanju, ki naj prinese še ostanek potrebne delniške glavnice. Predkoncesija je podeljena; prošnja za izvirno koncesijo bo te dni rešena pri ministrstvu v Beogradu; pravila so v tisku; stavbišče je kupljeno; ustanovni občni zbor pa se bo vršil v teku meseca aprila.

Že pristopli delničarji so pričeli z vplačevanjem glavnice. Vplačevanje dobro napreduje in je že večji del podpisanih delnic v gotovini vplačan.

Pripravljalni odbor bo te dni pozval zamudnike k vplačilu in ni dvoma, da se bodo vsi odzvali pozivu in storili svojo dolžnost napram stanovskim tovarišem in napram narodu, kajti vsako odlašanje plačila pomeni oviranje in zadrževanje dela na osamosvojitvi gostilničarskega stanu in ustvaritvi domače industrije. Pivovarna v Laškem bo domače podjetje; vodili ga bodo domačini in služilo bo domovini.

Z zanimanjem in uspehi, ki jih beležimo, pa raseta tudi zavist in gonja proti zavednim gostilničarjem. Zopet prihajajo med naše ljudi plačani in neplačani agenti, ki hočejo z lažmi in spletkami izpodnesti zaupanje v našo pivovarno in s tem pomagati tujcem. Tolaži nas pri tem dejstvo, da so naši zavedni gostilničarji znali doslej odbiti vse take napade in da bodo to storili še posebno odslej, ko je naša misel tik pred uresničenjem.

Zato se sliši iz pripravljalnega odbora, ki požrtvovalno brez vseh osebnih koristi izvršuje poverjeno mu nalogo, poslednji glasni klic, ki poziva tako gostilničarje kakor tudi vse druge prijatelje, ki jim je na srcu naša gospodarska osamosvojitev, da vsi, ki doslej še niso podpisali delnic, to storijo do ustanovnega občnega zbora in da oni, ki so delnice že podpisali, plačajo zapadle deleže. Nikakega oklevanja in odlašanja!

Politični pregled

Lani se je vršila v Londonu tako zvana pomorska razorožitvena konferenca, na kateri se je razpravljalo o potrebi razoroževanja na morju. Zaradi nepopustljivosti Italije, ki je hotela ostati enako oborožena na morju kakor Francija, ni prišlo do končnih zaključkov. Pogajanja pa so se nadaljevala in je prišlo po angleškem posredovanju te dni

do sporazuma med Francijo in Italijo v razoroženju na morju.

Angleški zunanji minister Henderson je namreč te dni konferiral z zastopniki Italije v Rimu in se mu je posrečilo pridobiti italijanskega ministrskega predsednika Mussolinija za svoje predloge glede omejitve oboroževalnega tekmovanja na morju, kar je v stvari pomenjal tudi sporazum med Francijo in Italijo, kakor ga je francoska vlada naslednje dni tudi odobrila. Svetovno časopisje piše, da je Italija pristala na sporazum zaradi tega, da bo mogla sedaj dobiti inozemsko posojilo.

V Moskvi se je pričela 1. t. m.

razprava proti tako zvanim menjševikom socialistom

Gromanu, Berlackemu in tovarišem, ki jih boljševiška oblastva obdolžujejo zarote za odstranitev sovjetske vlade s pomočjo inozemske vojaške pomoči. Obtoženci očitke baje v polnem obsegu priznavajo. Razprava se še nadaljuje.

GOSPODARSTVO

Kmetijski pouk

GNOJENJE IN KOLOBARJENJE NA VRTU.

Na vrtu pridelujemo rastline, ki imajo glede gnojenja različne zahteve in ki jih moramo upoštevati, če hočemo doseči lepe pridelke. Nekatera zelenjad zahteva močno gnojenje, druga se pa zadovoljuje s prostorom, ki je bil prejšnje leto pognojen. Vse dosedanje izkušnje kažejo, da je treba z različno zelenjadjo tudi kolobariti (menjavati s prostorom), če hočemo doseči bolj ugodne uspehe. Redke so namreč enoletne rastline, ki uspevajo več let zaporedoma na istem prostoru. To izjemo delata pri nas le krompir in zelje. Pri obeh je glavno, da jima dobro gnojimo. Sicer pa dosežemo tudi pri teh rastlinah boljše uspehe, če z njima kolobarimo.

Glede gnojenja lahko razdelimo vrtno zelenjad v dve skupini. Eni je treba gnojiti s hlevskim gnojem, druga pa ne potrebuje svežega gnojenja. Vsako leto je potemtakem eno polovico vrta pognojiti, drugo pa ne. K prvi skupini spadajo: solata, ohrovt, koleraba, zelje, karfijola, kumara, paradižnik, por in špinača. V drugo skupino pa korenske, čebulnate in stročnate rastline, kakor: petršilj, korenček, pesa, redkev, čebula, česen, endivija, motovilček, grah in nizki fižol.

Rastlinam druge skupine lahko pomagamo tudi z umetnimi gnojili in kompostom, da nam bolj uspevajo. Če primanjkuje hlevskega gnoja, je treba tudi rastlinam prve skupine pomagati z umetnimi gnojili, zlasti če je bila zemlja že od prej preveč gnojena s hlevskim gnojem (pregnojena zemlja).

Glede pomožnega in dodatnega gnojenja z umetnimi gnojili je pripomniti, da je treba rastlinam vobče **polnega** gnojenja z umetnimi gnojili (namreč gnojenja z dušikom, fosforno kislino in kalijem, vendar potrebujejo rastline prve skupine več dušičnatih gnojil, rastline druge skupine, in sicer korenske in čebulnate, več kalijevih gnojil, stročnice pa več fosfatnih gnojil.

Najbolj pa ugodimo vrtnim rastlinam s primernim kolobarjenjem, če sledijo rastlinam prve skupine (zeljnate rastline) korenske in čebulnate rastline, tem pa stročnate rastline. Na ta način postane vse kolobarjenje triletno. Prvo leto obdelamo gredico za zeljnate rastline, oziroma solato, drugo leto za korenske rastline in tretje leto za grah in fižol. Pri gnojenju je pa seveda gledati tudi na to, koliko pridelka jemljemo na leto s tiste gredice in kako izkoriščamo zemljo z vmesnimi in še tisto leto sledečimi sadeži. Čim bolj jo izrabljamo, več je treba gnoja.

Za gnojenje in kolobarjenje je treba vsako leto načrta, iz katerega je razvidno, katero zelenjad in v kakem obsegu jo hočemo gojiti, dalje pa tudi, kako ji nameravamo gnojiti in kako z njo kolobariti, da bo uspeh bolj zagotovljen.

Sejmi

7. marca: Veržej.
8. marca: Velika Loka, Pilštanj.
9. marca: Motnik, Brezovica.
10. marca: Kapele pri Brežicah, Peklo, Št. Jurij ob Taboru, Vuhred, Raka, Dol pri Laškem, Spodnja Polskava, Hodoš, Smuka, Kostrivnica.

Gustav Strniša:

Klic zemlje

Še pred pogrebom se je pripeljal v mesto Ferjan. Napotil se je k notarju, ki ga je povabil k sebi.

«Kaj hoče gosposka od mene?» ga je skrbelo. «Boj se gosposke kot vraga!» mi je včasi dejal rajnki oče. No, to je bilo le včasi. Zdaj se je ne bojim, saj sam spadam mednjo, ker sem občinski mož. Skrbi me pa vendarle. Včasi greš po cesti, pa se nehote in nevede zadeneš ob tisto kljuko, ki ji pravijo paragraf. Če konje na napačno stran na cesti okrenem, sem že lahko v ječi. No, dobro, da me kliče notar. Ta ima običajno same zapuščine, pa poroke. Morda je pa umrl kak Američan, o katerem niti ne sanjam, da je živel in bil moj sorodnik?»

Kmalu se je ustavil pred notarjem.

«Prav, da ste prišli. Kar pojdiva na njegov dom!» je dejal notar in vstal.

«Na kak dom?» je vprašal mož.

«Boste že videli», se je smejal notar. «K medičarju pojdeva!»

«K medičarju?» se je čudil Ferjan.

Ko sta odprla vrata in vstopila v prostrano vežo, ju je sprejela stara Tina, ki je bila pravkar namenjena venkaj.

Takoj ju je odvedla v zgornjico in odprla visoka vrata.

Ferjan je obstal z odprtimi ustmi Pred njim je stal mestno opravljen človek. Ferjan ga ni poznal, vendar bi skoro prisegel, da ni nihče drugi kakor Čiček.

«Njegov brat mora biti. Pa nikoli ni povedal, da ima brata!» je preudaril Ferjan.

Tedaj se je pa neznanec zasmejal.

Zdaj ga je Ferjan takoj spoznal. Nihče drugi se ni tako smejal. V tem smehu je bilo nekaj bolestnega in zasmehljivega in obenem prezirljivega.

Zdaj je Ferjan vedel, da stoji pred njim Čiček. Zadovoljno ga je potrapljal po rami.

Čiček ju je prijazno odvedel v jedilnico, kjer ju je čakala dobra malica. Notar se je spustil na široki naslanjač. Medtem ko je Ferjan jedel, mu je razlagal o Alešu in njegovem očetu in ga vprašal, ali hoče postati Alešov skrbnik.

Ferjan je takoj na to pristal.

Čiček je hitel:

«Ne bo zastonj, Ferjanov oče! Vi ste pošteni in dobri, prav zato hočem vas! Vem, da me ne boste osleparili! Tisto, kar boste zaslužili za svoj trud, vam pač rad dam!»

Ferjan je bil vesel in želel je vso srečo svojemu varovancu.

«Danes popoldne bo očetov pogreb. Pojdiva skupaj, Ferjanov oče!» je predlagal Aleš.

In šla sta.

Stari medičar je imel malo pogrebcev. Ljudje ga niso ljubili. Tudi on ni maral nikogar. Bil je zadovoljen, da je dovolj zaslužil, za drugo mu ni bilo. Čeprav je bil že bogat, se je vendar še na starost trudil in hodil s svojo medičarsko stojnico po svetu.

Ferjan in Aleš sta stopala za krsto, ki se je zibala in lesketala v solncu.

Čiček je premišljal:

«Zdaj gre svojo zadnjo pot. Moj oče je. Kako čudno je vse na svetu! Pred tednom sem bil še njegov sovražnik. Nikogar nisem tako črtil kakor njega. Danes sem njegov prijatelj, zopet ga priznam za svojega očeta. Preko groba ga vidim trpečega in žalostnega, kakršen me klical v trenutkih muke in zapuščenosti. In pred tednom sem bil berač, najslabši berač, saj sem norec. Danes sem gospod. Bogat sem. Življenje se mi smeje. Le blaznost me še teži Pa kaj blaznost? Koliko je bogatinov, ki so norci, pa jih ščiti denar in ljudje jim pravijo čudaki. Le revež je pravi norec, a bogatin je samo čudaški človek!»

Krsta je trepetala pred Alešem, zlati križ nad njo je sijal. V zvoniku so zvonili vsi zvonovi in pogreb se je zdel Čičku sličen slavnostni procesiji.

Zavili so na pokopališče.

Pred grobom se je poslovil od pokojnika njegov tovariš sivobradi medičar in svečar Čopek. Govoril je, da je pokojnik vlil mnogo sveč in spekel mnogo medenih src, da si je vlil tudi zadnjo svečo za svoj pogreb tik pred mesecem dni, ker je pač slutil, da bo njegovega življenja kmalu konec.

«Ta sveča naj me spremlja! Naj jo nosijo medičarski pomočniki za mojim pogrebom!» je dejal.

In res so jo nesli. Štirje so jo morali nesti na držajih, tako debela in težka je bila. Na sveči sta krvaveli dve rdeči srci, a sredi med njima je stal otrok in plakal. Sveča je bila namenjena pokopališki cerkvi.

Medičar je pač mislil na svojo smrt in pripravil se je, Morda ni bil tako slab človek, le nezadovoljen je bil sam s seboj in z življenjem. Zato ni imel mnogo prijateljev.

Ko je govornik umolknil, so pričeli padati težki kamni na krsto. Aleš se je zgrozil. Zazdelo se mu je, da je zabobnelo v njegovem srcu in ga poklicalo. Zaslutil je v tem bobnenju zadnji glas svojega očeta. Tiho se je sklonil nad jamo in vrgel pest prsti vanjo.

Ko se je vrnil s Ferjanom od pogreba, sta takoj pričela urejevati zapuščino. Sklenila sta, po-

11. marca: Vitanje, Račna, Žiri, Slovenska Bistrica (samo za živino), Gradac.
12. marca: Št. Jurij ob južni železnici, Turjak, Dernovo, Vesela gora (Št. Rupert), Kotredež, Rakitna, Dolenji Logatec, Radovljica.
13. marca: Loka pri Laškem.
14. marca: Celje, Črensovci (samo za živino), Slovenjgradec.

Cene tujemu denarju

Na zagrebški borzi smo dobili v valutah:
1 dolar za 56·30 do 56·50 Din;
v devizah:
100 avstrijskih šilingov za 799·33 do 802·33 Din;
100 nemških mark za 1351·75 do 1354·75 Din;
100 madžarskih pengov za 991·11 do 994·11 Din;
100 italijanskih lir za 297·23 do 299·23 Din;
1 dolar za 56·72 do 56·92 Din;
100 francoskih frankov za 222·07 do 224·07 Din;
100 češkoslovaških kron za 168·34 do 169·14 Din.
Vojna škoda se je trgovala po 418 Din, investicijsko posojilo pa po okrog 87 Din.

Tedenski tržni pregled

ŽITO. Cene žitu čvrste. Na ljubljanski blagovni borzi so ponujali (za 100 kg; postavljeno na slovensko postajo): pšenico, baško, po 205 do 212·50 Din, turščico, baško, umetno sušeno, po 142·50 do 145 Din, moko «0», banatsko, po 340 do 345 Din.

ŽIVINA. Matijev sejem na Laškem je bil prav živahen. Od prodane živine sta bila poslana dva vagona v Italijo in en vagon v Ljubljano. Cene so bile razmerno nizke in so dosegli pitani voli najvišjo ceno Din 8·50 za kilogram žive teže. En par 1300 kg težkih volov je bil prodan po Din 7·50. Cene za telice so se gibale med 6 in 7 Din, za krave pa med 5 do 6 Din za kilogram žive teže.

VINO. Na vojvodinskem vinskem trgu je vladalo veliko kupčijsko mrtvilo. Pred dnevi pa je prišlo zopet do življenja. Cene, ki so zadnje tedne popuščale, so se ponovno dvignile. Češkoslovaški in avstrijski trgovci so se pojavili na

KAJ PRAVIJO ŠTEVILKE:

700.000 ZAVITKOV ELIDA SHAMPOO PRODANIH V ZADNJEM LETU!

DOKAZ NJEGOVE PRILJUBLJENOSTI!

700.000 zavitkov Elida Shampoo med 13 milijoni prebivalcev Jugoslavije! Vsak 20. prebivalec uporablja torej Elida Shampoo.

Za negovanje las

ELIDA SHAMPOO

sestvo prodati in le hišo obdržati. Stara kuharica Tina je imela dosmrtno stanovanje. Oskrbovala je hišo. Ferjan in Aleš sta se že naslednji dan vračala v Zaseko. Čiček je zamišljeno sedel poleg svojega znanca. Zdaj, v naravi, ko je bil zopet sredi polja, ga je šele objela prava žalost. Mislil je na očeta, katerega je šele zdaj do dobra spoznal. Spomnil se je, kako je skušal starec pred smrtjo poravnati krivice, ki jih je zakrivil s svojim oderuštvom. Mnogo denarja so na dan pogreba razdelili siromakom. Medičar je pač moral umreti kakor vsak človek, vse bogastvo ga ni rešilo objema smrti.

Ko sta dospela v vas, je že vse spalo. Izpregla sta na Ferjanovem. Aleš je odšel s svojim skrbnikom spat v njegovo sobo, mirno in samozavestno, kakor bi se to po sebi razumelo, dočim bi si pred tednom komaj upal prestopiti prag Ferjanove sobe.

Moč ljubezni.

Vanda je bežala pred svojo ljubeznijo. Vlak je brzel po ravnini. Urneje še so bile njene misli, ki so se vračale v Kresje k dragemu, ki ga je ljubila in se ga ogibala, prepričana, da on ne čuti zanjo.

Kamor je pogledala, se je širilo samo žitno polje. V daljavi je tonil gozd, mračen in tih kakor plašna misel, ki je kljuvala v njeni duši.

Vanda je videla povsod samo njega. Gledala ga je sredi žita, kakor tedaj, ko ga je prvič srečala, vračajočega se iz ruske stepe. Spet je vstajal prav tak pred njo. Zdaj je spoznala, da ga je vzljubila že prvi hip, ko ga je zagledala. Šele zdaj je vedela, kaj je ljubezen.

Vlak je bežal dalje. Ko se je oddaljeval, je čutila, da vlak sicer hiti od Kresja, a ona se vedno bolj bliža njemu, ki ga nosi v svoji duši.

Vse, kar je videla, ji je govorilo o njem. Valujoče žito je šepetalo iz poljane bežno, vendar slišno njegovo ime. Kolesje vlaka ga je hrumeče ponavljalo.

Ko je dospela na Ravno, se je takoj oglasila pri upravniku, ki jo je ljubeznivo sprejel. Povabil jo je, naj nastopi svojo službo šele prihodnji dan.

Ona si je takoj preskrbela stanovanje in hrano. Nič ni čakala, že popoldne je hitela v službo.

Beloglavi upravnik je zmajal z glavo. Ona je pa bleda in izmučena sedla za pisalno mizo in pričela delati.

Delala je, hotela je pozabiti. Tudi zdaj, čeprav je mirno sedela za mizo, je bežala pred svojo ljubeznijo. Bežala je pred njo in se v srcu borila, da bi jo premagala.

V njeni notranjosti je kričala bolečina. Čula jo je, čeprav si je zatrjevala, da je ne čuje. Morala jo je poslušati. Ni si mogla pomagati. Samo delati, delati, je odmevalo v njej in skušalo prevpiti vse drugo.

Proti večeru je bila silno trudna. Ko je zapuščala urad, se je kar opotekala.

«Gospodična, vi niste zdravi! Bojim se za vas!» jo je opozoril dobrodušni upravnik, ko je v mraku odhajala. «Zdrava sem, samo nekoliko trudna», je komaj slišno odgovorila.

Ko je dospela v svojo sobico, je kar padla na posteljo. Tako je počivala nekaj ur.

Sredi noči se je vzdramila. Prebudil jo je veter, ki se je zaletaval v njeno odprto okno. Skočila je kvišku, da bi ga zaprla.

Ko je prišla k oknu, je rehote obstala.

Pod hišo je šumela mogočna reka. Valovi so se penili. Dvigali so se in se skušali prešumeti med seboj.

Nad reko je visela zlata luna in mirno zrla v valove. Zamaknila se je vanje, ki so se pod njo kodrali, vstajali in kipeli v mogočen blesteči prestol.

Vanda ga je videla. Zaprla je oči. Čuvstvovala je, da je vstal prestol visoko do njenega okna. Ko je plašno pogledala kdo sedi na njem, je vztrepetala. Spoznala je Filipa. Velik, mogočen in resen je sedel tamkaj in jo gledal. Njegove globoke oči so sijale iz temine.

Ko se je zazrla v njegov pogled, je vedela, da to ni bil pogled človeka, ki živi vsakdanje življenje. Nekaj drugega je videla. V teh očeh je bila skrita ljubezen, globoka, živa in resnična, ki sega v mračne prepade duše.

Njegov pogled je vedno globlje in globlje prodiral v njegovo dušo.

Prestrašila se je, se stresla in predramila. Mrazilo jo je. Slekla se je, zlezla v postelj in se pokrila čez glavo.

Tedaj ga je videla, kako je vstal s svojega prestola. Njegova velika senca se je nagnila čez okno. Že je stopil v njeno sobo.

Drgetala je po vsem telesu. Zvita v klopčič je nemirno prisluškovala.

On se je pa vsedel poleg nje in ji šepetal:

«Ali nisi spoznala mojega prestola? To ni prestol iz sinjih valov, ne iz jasne mesečine, vse drugačen prestol je. Prestol iz krvi, ki struji po tvojih žilah v tvoje srce, kjer vse kipi in vre in koprni po ljubezni. Da, to je prestol tvojega srca! Vanj si me zaprla, zato me povsod vidiš!»

Vanda je odkimala. Tajila je.

«Ne! Nočem te! Ne smem te ljubiti! Ti ne poznaš ljubezni, vem, da je ne poznaš! Norčeval bi se iz mojega čuvstva in iz mene!»

(Dalje prihodnjič.)

trgu in so nakupili po več vagonov vina, toda le najslabšega, ki je v ceni poskočilo od okrog 1 na 1.30 do 1.35 Din za liter. Večje povpraševanje pa je tudi od strani domačinov, ki kupujejo v manjših partijah boljše vrste vina po 1.70 do 2.25 Din za liter.

Kratke vesti

= **Upravni odbor ljubljanske podružnice Obrtne banke kraljevine Jugoslavije.** Na seji uprave Obrtne banke kraljevine Jugoslavije, ki se je vršila 24. februarja v Beogradu, so bili med drugim na podlagi predlogov delničarjev imenovani člani uprav podružnic v Ljubljani in Sarajevu. V upravo ljubljanske podružnice so bili imenovani gg.: Engelbert Franchetti, Josip Rebek, Miroslav Urbas, Karel Vidmar in Lovro Pičman, vsi iz Ljubljane; nadalje g. Jakob Zadravec iz Središča, g. Fran Bureš iz Maribora in g. Stojan Holobar iz Celja. Naposled je bilo sklenjeno, da se bo vršil občni zbor vseh delničarjev 29. t. m. v Beogradu.

= **Hmeljski nasadi v Vojvodini zmanjšani na eno desetino proti letu 1926.** V Vojvodini in v Sremu so bili hmeljski nasadi letos zmanjšani od 2000 na 1600 oralov, tako da znaša sedaj površina teh nasadov le še eno desetino površine iz leta 1926.

= **Izvoz vina iz Dravske banovine** je bil po uradnih podatkih od 1. avgusta 1930. do 1. januarja 1931. priličen. Največji kupec vina iz Dravske banovine je Avstrija. Tja se je izvozilo v omenjenem roku 530.000 litrov vina. Na Holandsko se je izvozilo 6000, na Češkoslovaško pa 3000 litrov vina.

= **Kmetijska poučna filmska predstava v Kranju.** V ponedeljek 9. t. m. ob 10. dopoldne bo v Ljudskem domu v Kranju velezanimiva kmetijska poučna filmska predstava. Filmske slike bo pojasnjeval kmetijski referent gosp. Josip Sustič. Te vrste filmov je v državi samo dvoje. Zato bi bilo za naše gorenjske kmetovalce škoda, če bi zamudili lepo priliko. Zlasti okoličani se vabijo k obilni udeležbi! Vstopnine ne bo.

= **Zborovanje Rodovniškega društva za simodolsko govedo v Verženju** se je vršilo 22. februarja v šoli. Navzočih je bilo 48 članov. Predsednik Šoštarič Ivan je po pozdravu navzočih poročal, da šteje društvo 84 članov. Tajnik Koroša Ivan je govoril nato o delovanju društva. Mlekarski kontrolor Šoštarič Mihael je kontroliral 60 krav; najboljša je dala 3184 litrov, druga 3124 litrov, tretjina pa več kakor 2000 litrov mleka. V Križevcih in Ljutomeru se je ustanovil odsek Rodovniškega društva in s tem je precej članov našega društva odpadlo. Dohodkov je imelo društvo 33.169 Din 50 p in izdatkov 32.901 Din 70 p. Stanje blagajne je 267 Din 80 p. Za pregled računov sta bila izvoljena Slavič in Panič, ki sta po točnem pregledu priporočala, da se dá blagajniku Galundru absolutorij, kar je bilo sprejeto. Društvo je priredilo v minilem letu razstavo, ki se je dobro obnesla in pokazalo, koliko se dá doseči z vztrajnim delom. Od banovine je dobilo društvo 13.000 Din podpore in enega uvoženega originalnega bika. Po sklepu zborovanja sta predavala nadsvetnik g. Škof o telitvi in vzgoji telet, referent g. Žnidarič pa o travništvu, kar so navzoči z zanimanjem poslušali. Lepa jima hvala! Predsednik Šoštarič je prosil naposled gospoda referenta, naj nam pomaga, da se bo vršil v jeseni plemenski sejem, in to tudi za štajerske peteline.

DOPISI

ŠMARČNA PRI BOŠTANJU. (Smrtna kosa.) Dovolite, da se oglasimo tudi iz naše kotline. Oglasili bi se že prej, toda življenje pri nas je tako enolično, da bi morda z njegovim opisom dolgočasili bralce naše «Domovine». Sedaj pa moramo javiti žalostno vest, da je 12. t. m. umrla po dolgem trpljenju daleč naokoli znana Pavhičeva teta, Marija Mesojedčeva, posestnica na Šmarčni, stara 62 let. V vsem svojem življenju ni revica uživala drugega kakor trpljenje. Morda je tudi to vplivalo na njeno, že itak dobro srce, da je bila radodarna napram revežem, a še posebno napram otrokom. Vsak popotni človek in prosjak, ki je šel skozi vas, se je ustavil pri Pavhičevih, kjer je bil postrežen s hrano in prenočiščem. Nikoli ni bila nejevoljna nad mnogimi obiski. Bolehala je dolga leta. Njen lep pogreb je pokazal, kako je bila priljubljena in spoštovana od svojih sovaščanov. Zapušča tri sinove in tri hčere, ki so se nekoliko dni pred njeno smrtjo, čeprav bivajoči v raznih oddaljenih krajih, polnoštevilno zbrali okoli njene postelje in se poslovili od dobre mame. Bog ji povrni tam gori vse ono dobro, kar je storila na tem svetu! Lahka naj ji bo zemljica, njenim žalujočim svojcem pa naše najiskrenejše sožalje!

GORENJI LOGATEC. Nedeljska sokolska telovadna akademija je v celoti izvrstno uspela. Posamezni oddelki so kar tekmovali med seboj. Kar najlepša izvežbanost se je stopnjevala od točke do točke. Pohvalno moramo omeniti požrtvovalnost brata Gučka iz Dolenjega Logatca, ki je v zadnjem momentu vskočil namesto obolele sestre Kordonove in spremljal telovadbo na klavirju. Hodil je zadnje dneve k skušnji ob najslabšem vremenu. — Prosvetni odsek Sokola pripravlja Finžgarjevega «Divjega lovca», ki ga namerava spraviti na oder 15. t. m.

ŠKOCIJAN PRI TURJAKU. V nedeljo popoldne ob 3. uri vprizori dramski odsek lepo Finžgarjevo dramo «Razvalina življenja» v Gasilskem domu v prid mladi sokolski četi. Vstopnina 5 in 3 Din. Pridite! — Na rednem občnem zboru gasilnega društva v Škocijanu so bili izvoljeni: za poveljnika Alojzij Šmuc, sin žagovodje Auerspergovega veleposestva iz Medvedice, za tajnika Ludovik Sever iz Malih Lipljen, za blagajnika Janez Hribar iz Velikih Lipljen. Zaradi agilnega gasilnega delovanja sta bila imenovana za častna člana Janez Koprivec iz Malih Lipljen in Anton Šušteršič, kovaški mojster s Turjaka.

ŠMIHEL PRI NOVEM MESTU. Dne 15. t. m. je imelo prostovoljno gasilno društvo svojo navadno predpustno veselico. Obnesla se v tej krizi ni preveč sijajno, vendar pa so gasilci dobili nekaj denarja za novo motorno brizgalno. Želeli bi, da nam prosvetni odsek gasil-

---

Soteščan:

Dedinja treh gradov

Povest iz starih časov.

«To sem jaz», se je plaho postavil predenj in čakal poročila.

Služabnik je bil silno upehan; naročeno mu je bilo, naj nemudoma opravi. Čim se je oddahnil, je pričel: «Vitez zapoveduje, naj vajin zadnji razgovor ostane strogo tajen, ker se bo zadeva že do jutri pojasnila...»

«Kdaj namerava oditi?» ga je radovedno prekinil.

«Nocoj ob prvem mraku. Spremstvo je pripravljeno in oboroženo.»

«Ali naj se jim pridružim?» je pokorno vprašal.

«Ni treba. O uspehu vas bo vitez sam osebno obvestil.»

Služabnik se je poslovil in odjezdil. Oskrbnik se je odpravil domov; srce mu je tolklo kot kladivo, pred očmi se mu je vrtelo.

«Torej jutri se bo odločilo», se je pogovarjal med potjo. «Marta bo tajila in odbijala krivdo, naposled pa bo morala priznati. In tedaj se bo maščevala. Zakaj sem ji zapretil, da jo bom ovadil? Vse bolj previdno bi se bilo dalo izvesti.»

Vso noč ni zatisnil očesa. Potil se je in premetaval op postelji; včasih se je skril pod odejo — strašile so ga pošasti v grajski ječi. Ženi ni hotel povedati drugega, kakor da ga boli glava; prosil jo je, naj nikar ne polzveduje. Smilili so se mu otročiči, ki bodo morda že jutri izgubili dom in očeta. Kakor ptički brez gnezda se bodo potikali po svetu, ljudje jih bodo sramotili.

Čim bolj se je dvigalo solnce, tem bolj je bil nemiren. Nikjer ni imel obstanka. Nekaj ga je priganjalo, naj beži. Poslušal pa je drugi glas, ki mu je dejal, naj mirno počaka.

Napočil je odločilni trenutek. Vitez je prijezdil izza ovinka, obraz mu je razodeval bolest in žalost. Kodrman se ga ni upal vprašati, kaj mu je zadalo novo bolečino.

Stopil je s konja in vzdihnil: «Marica, uboga Marica!»

«Kaj pa je?» Oskrbnik je povesil glavo, ni se ga upal pogledati.

«Strašno!» je ponovno zastokal.

«Ali je živa ali mrtva?»

«Oboje», mu je zmedeno odvrnil.

Kodrman ga je začudeno pogledal. Skoro se mu je vrnil pogum, zakaj Herman je ostal miren, njegovo vedenje je bilo takšno kakor po navadi. Ako bi bil ovaden, tedaj bi tudi ne bil prišel sam, spremljali bi ga vojščaki in beriči. Vitez se ne hlini, kadar najde storilca; čim večja je krivda, tem osornejši mu je nastop.

«Torej ste jo našli?» je bil oskrbnik nestrpno radoveden.

«Nismo. Celica, kamor so jo odvedli, je prazna...»

«Kako pa veste? Kdo vam je povedal?»

«Našli smo dokaze.» Vitez je odprl usnjeno torbo in mu pokazal pleteno košarico, ki je še vedno dišala po jagodah.

«To je košarica naše Marice», je potrdil oskrbnik. «Z njo je šla po jagode v Solnčno reber...»

«Našli smo jo v globoki ječi. Marice pa ni več tam, zaman smo iskali sledi, kam so jo odvedli.»

Kodrman ni vedel, kaj naj bi vprašal ali dodal, da bi se mlademu vitezu bolj prikupil. Ali naj miluje nesrečno deklico ali obsoja zločinsko delo? Odločil se je za stud nad zločinom in rekel: «Marto bi bili pozvali na odgovor.»

«V gradu ni žive duše... Izginiti je morala takoj po mojem odhodu... Vse smo preiskali.»

Oskrbnik si je skrivaj oddahnil. Zdaj se mu ni treba nikogar bati. Marta je zbežala. Zavedla se je grozne krivde in zbala kazni.

«Zato pa kaznujmo njeno hčerko», je važno omenil. «Zločin je razkrit in dokazan z nenadnim begom.»

«Ne smemo zaradi graščaka. Kar sem izsledil, naj ostane tajno, da ne nastane ponovno razburjenje. Deklici ne bomo ničesar žalega storili; najbrž je tudi nedolžna...»

«Pa naj trpi zavoljo matere. Mnogi otroci se morajo pokoriti za grehe staršev...»

«Prepričan sem, da zločinka ne bo ubežala zasluženi kazni. Tudi zanjo bo prišla ura povračila.»

«Tedaj bo morda že prepozno. Graščak bo napravil oporoko.»

«Kadar izdihne, bomo povedali resnico... Uredili bomo tako, da Lenard ne bo izrekel zadnje volje...»

«Marico moramo pa vendar rešiti», je pokazal oskrbnik svojo skrbljivost. «Dedinja treh gradov zasluži, da storimo zanjo vse, kar je v naši moči.»

Vitez je dvignil roko kakor k svečani prisegi. «V ogenj pojdem zanjo, zrušil bom vsak odpor in zlomil najhujše ovire. Nobena nevarnost me ne bo ostrašila, vsem peklenskim silam hočem kljubovati.»

Oskrbnik se je spoštljivo dvignil; stoje je poslušal njegove besede.

Herman je umolknil. Zamislil se je, kaj naj bi ukrenil. Čim je zbral nekoliko misli, je pozval beriče in vojščake, naj pridejo na razgovor. Samo njim je odkril usodo svoje zaročenke.

Posvetovali so se, ugibali in snovali načrte. Četa beričev se je takoj oborožila in odšla na za-

nega društva priredi kakšno predstavo, saj ima izvrstne igralce. Pohvaliti pa moramo ob tej priliki naše vrle gasilce, posebno vnetega tovariša načelnika Ivana Mišjaka, ki deluje složno z vsemi člani tudi na prosvetnem polju. — Menda nikjer v Dravski banovini ni tako slabo preskrbljeno z napisnimi tablami po vaseh kakor v naši občini. Še danes se dobe napisi, kjer stoji: Rudolfovo — Rudolfswert. Ali ima občina res tako malo smisla za napredek? Občinske može tudi opozarjamo na občinske ceste v naših vaseh, ki niso v najboljšem stanju. — Sadjarstvo in vrtnarstvo je v našem okolišu zelo zanemarjeno, čeprav imajo ljudje kmetijsko šolo pred nosom. Naša občina je velika, če bi pa vprašali, koliko učencev iz občine je na Grmu, bi dobili prav žalosten odgovor. Za napredek v kmetijstvu so vse premalo vneti naši občani, dasi vlada huda kmetijska kriza. — Nedavno smo čitali, da je v naši občini več ko 10 starih nad 80 let. Naj navedemo nekatere: Janez in Mici Medič iz Jerunšč, ki bosta letos obhajala zlato poroko, Jože Kostrevc iz Jerunšč, Jerič iz Regrče vasi, Franc Knafelc, stari mežnarjev oče iz Šmihela, in pa Jakše iz Škrjančev, ki sta oba kakor fanta okrog 50 let, čeprav imata že po 82 let, potem Barantova mati iz Šmihela, Mišjakovka iz Ribnice, Hočevar in Medved s Krke, Sajovic z Broda in Žonta s Potovega vrha. Skupna starost teh oseb znaša 973 let, kar tudi nekaj pomeni. — V Šmihelu smo dobili avtotaksarja g. Franca Hrastarja. Tudi napredek. — Kljub temu, da je neprijetno vreme, nimamo ne nalezljivih bolezni in tudi ne smrtnih primerov, pač pa je bilo okrog 20 parov zvezanih v zakonski jarem. Obilo zdravja in sreče vsem!

NOVO MESTO. 80letnico rojstva je praznoval 26. februarja g. Josip Mogolič, rojen leta 1851. v Novem mestu. Že kot mlad posestnik in gostilničar se je g. Mogolič v javnosti mnogo udejstvoval. Bil je prej dolgoleten delaven občinski odbornik in dolgoletni član odbora Mestne hranilnice. Svoje štiri otroke je vzgojil s pokojno soprogo v strogo narodnem duhu in spravil vse k dobremu kruhu. Naj bo jubilantu naklonjenih še mnogo let.

RAČJE SELO PRI TREBNJEM. Pri nas dobimo šolo. V nedeljo popoldne je bil v Račjem selu zadnji komisijski ogled prostora, kjer bo stala nova šola, ki bo dvorazredna in namenjena 13 vasem, iz katerih so otroci morali doslej hoditi v šolo v Trebnje in celo na Čatež. Zidanje se bo v kratkem pričelo. Poleg razredov in stanovanj bo prizidek tudi za gospodinjsko in kmetijsko nadaljevalno šolo.

JESENICE. (Smrtna kosa.) Te dni je umrl po daljši bolezni v 70. letu starosti gosp. Martin Biček, upokojeni tovarniški delavec. Bil je dober in miren mož. V tovarni je delal nepretrgoma 40 let. — V starosti 21 let je umrl na Savi pri Jesenicah g. Julij Krušač, sin tovarniškega preddelavca. — Bodi obema pokojnikoma ohranjen blag spomin!

SEVNICA OB SAVI. Prihodnje kmetijsko predavanje bo v nedeljo 8. t. m. kakor običajno ob 8. uri v osnovni šoli v Sevnici. Predaval bo učitelj g. Bonča o sadnih škodljivcih. Vstop vsakomur prost. Kmetovalci vabljeni. — Sokolsko društvo v Sevnici je otvorilo pred kratkim svojo javno knjižnico. Knjižničar izposoja knjige ob petkih od 20. do 21. ure in ob nedeljah od 11. do 12. ure. Kdor rad čita, naj obišče v nedeljo knjižnico v Sokolskem domu.

KLADJE PRI ŽIREH. Že dolgo časa se nismo oglasili v «Domovini», ki je pa kljub temu radi prebiramo, saj je «Domovina» najboljši tednik v Sloveniji. Sedanja povest «Dedinja treh gradov» nam posebno ugaja, všeč pa nam je tudi povest «Klic zemlje». Prav tako smo zadovoljni z novicami, poukom in drugimi zabavnimi spisi, ki jih imamo v izobilju v naši ljubi «Domovini». Zato je dolžnost vseh prijateljev «Domovine», da vedno in povsod pridobivajo novih naročnikov. Ne dajte se strašiti od zaslepljenih ljudi in naročite se na ta pošten list vsi, ki še niste naročniki. Čim prej bo število naročnikov zadosti veliko, tem prej se bo povečal list. — Posebnih dogodkov ni pri nas. Snega smo imeli zadnjič precej, česar smo bili prav veseli, ker je pozimi dobro, da imajo polja in travniki svojo odejo. Predpust smo imeli živahen, menda zato, ker je bil kratek. Poroke ni bilo v našem okolišu nobene, a jih bo menda po veliki noči več. — Fantovskih pretepov pri nas, hvala Bogu, ne poznamo. V nekaterih sosednih vaseh pa, žal, ne gre brez te grde razvade! Najboljši lek proti fantovskim sirovostim je Sokol, v katerega bi se morali vpisati vsi fantje. Naj vendar že enkrat iz lepih slovenskih krajev izgine sirovo fantovsko pretepavanje!

DOBJE PRI PLANINI. Tudi pri nas smo imeli dosti snega, ki ga pa sedaj že jemlje toplo vreme. — Gospodarska kriza je tudi pri nas občutna. Živina nima nobene cene. Prav tako drugi poljski pridelki. Kmetje že kar obupujejo, kaj bo. Zaradi gospodarskih težav še ženini in neveste niso imeli letos takšne korajže kakor prejšnja leta, saj smo imeli pred pustom komaj 5 parov. — Čeprav smo v hribih, vendar imamo radio. Ima ga gospodična Erjavčeva. — Te dni smo imeli osemdnevni sveti misijon. — Razrešen je bil poslov župana g. Anton Teržan, trgovec v Dobjem, in imenovan za novega župana g. Martin Guček, trgovec v Škarnicah. — Vse bralke in bralce naše ljube «Domovine», posebno one na tujem, prisrčno pozdravljamo!

ROŠPOH PRI MARIBORU. (Smrtna kosa.) Tu je umrl po daljšem bolehanju za sušico bivši župan, posestnik g. Stanko Hauptman, star komaj 34 let. Kot sin pokojnega nadučitelja pri Sv. Križu se je pred leti priženil na Koširjevo v Rošpoh in si v kratkem s svojim znanjem pridobil splošen ugled. Postal je župan, bil član bivšega okrajnega zastopa, cerkveni ključar pri Sv. Urbanu in tudi sicer delaven v javnosti. Kot zaveden narodnjak je bil znan tudi v Mariboru. Zaradi bolezni je moral pred pol letom odložiti županske posle. Bodi mu ohranjen blag spomin!

SV. BOLFENK PRI SREDIŠČU OB DRAVI. Kljub zimi in visokemu snegu ni mirovalo pri nas društveno življenje. Z dobrimi novimi leposlovnimi knjigami se je založilo tukajšnje bralno društvo «Lipa», katerega bogata knjižnica je članom brezplačno na razpolago. Želeti je, da bi zlasti šoli odrasla mladina čim pridneje segala po knjigah in dobrem štivu. Če bi

---

sledovanje. Z njo je odjezdil vitez, spremljala sta ga ljubezen in hrepenenje po nevesti. Nekaj mu je obetalo, da jo bo našel, čeprav ni vedel, kam naj se obrne.

8.

Mlada neznanka.

Prerokovanje stare Mehurke je smatral berač Gomež za neovrgljivo resnico. Noč in dan je mislil na Marico in ugibal, kako bi jo privedel očetu v naročje. Zavedal se je svoje tajne moči, ker je rojen pod srečno zvezdo. Domišljija mu je vzbudila hrabrost, s katero se je nekdaj ponašal: Vitezu mora pokazati, da premore več kakor njegovo orožje.

Opasal si je staro usnjeno torbo in urezal gorjačo, ki naj bi ga opirala na potovanju. Napotil se je proti vzhodu, smer mu je pokazala čarodejka. Njegov načrt je bil preprost in enostaven. Najprej jo bo mahnil v Sotesko pod tretji močiljski grad, odtod pa naprej, kamor mu bo pač kakalo. Hodil bo počasi, oko mu bo neprestano opazovalo. Vmes pa bo poizvedoval in motril neznane obraze.

V Sotesko je nameraval priti še podnevi, kar pa se mu ni posrečilo. Še poprej ga je zajela noč, v gozdu je moral prenočiti. Legel je za grm v zeleno mahovino. Torbo je položil pod glavo in se odel s ponošeno suknjo. Skušal je pozabiti vse in zadremati. Prijetna gozdna tišina ga je kmalu zazibala v sladko spanje.

Predramila ga je težka hoja. Prav tu nekje v bližini je morala biti pot, katere prej o mraku ni zapazil. Oprezno se je dvignil in poslušal. V uho mu je udaril tanek ženski krik, ki se je polagoma izgubil v tiho ihtenje. «Pomagajte!» je bilo vse, kar je mogel razumeti.

Nekje med vejami je prhnila sova, potem je bilo zopet vse tiho in mirno. Gomež je ponovno legel, a ni mogel zaspati. Vedno mu je donelo po ušesih čudno vzdihovanje. Odkod so se čuli obupni glasovi? Daleč naokrog ni bilo nobene vasi, ženska vendar ni mogla zaiti v gozdno samoto. Zakaj je klicala na pomoč; domačinka bi morala vedeti, da tukaj v gozdu ni žive duše. Kdo ve, ali ni bilo kako neizkušeno dekle, ki ne pozna samotnega kraja.

Dolga noč mu je minila v neprestanem premišljanju. Čim se je pričelo daniti, je zapustil svoje ležišče. Kmalu je našel razdrapano vozno pot, kjer je zapazil odtisk konjskega kopita. Nočni jezdec je dospel nedvomno iz Soteske in odjahal po gozdu proti ravnini. Sledovi so bili redki in nejasni zaradi kamenja in ilovice, izprane od deževja. Le tu in tam se je poznala kakšna stopinja.

Zunaj gozda se je razprostirala ravnina — grajski travniki in senožeti. Prav ob griču se je vila cesta, dočim jo je ozka stezica ubirala po travnikih čez brvi in jarke. Tukaj mu je zmanjkalo sledi; treba mu je bilo ugeniti, ali na krene na desno ali na levo. «Sveti križ božji!» je izrekel in zavil s ceste na stezo.

Kmalu je dospel do jarka, čez katerega je vedla ozka brv. Prav na robu je bila zarita v mehko zemljo konjska stopinja — dokaz, da je krenil po pravi poti. Morda bo celo dohitel jezdeca, ako se mu ni preveč mudilo. Počasi pojde za njim, čeprav potuje tedne in tedne. Nekje se bo vendar moral ustaviti, vsaj konja bo moral napasti ali napojiti, da mu ne pogine.

Počasi je stopal po mehki stezici, dasi bi jo bil najrajši skokoma ubral za neznancem. Moral se je krotiti, da prekmalu ne omaga. Nihče mu ni predpisal, kdaj mora kam dospeti

Prvi dan mu je potekel brez ovire — znamenje, da ga vodi srečna zvezda. Na vsakem razpotju je našel stopinjo, kar mu je olajšalo potovanje. Zdelo se mu je, da se izpolnuje prerokovanje stare Mehurke. Zakaj je prav on slišal bolestni krik v gozdni samoti? Kakšno naključje ga je tjakaj privedlo? Ali ga ni klicala nesrečna žrtev?

«Marica...» si je nehote domislil. «Glasovi so bili nežni, prav iz otroškega grla. Naposled so utihnili in se niso več ponovili. Zlobnik ji je moral zatisniti usta...»

«Marica ni bila», mu je nekaj ugovarjalo. «Prej se je upirala pohotniku slabotna žrtev...»

«Za to ni prav nobenega dokaza», je ovrgel tajno šepetanje. Hitro se je prekrižal, zakaj sam hudobec bi ga rad odvrnil od zasledovanja.

Dospel je do samotne vasice, kjer je moral prenočiti. Našel je prijazne ljudi, ki so mu postregli z jedjo in s pijačo. Pravil jim je svoje doživljaje, vsi so ga napeto poslušali. O nočnem jezdecu pa niso vedeli ničesar povedati. Najbrž se je izognil hišam, da bi ga kdo ne opazil.

Gomeža je skrbelo, kako bo našel zjutraj sled za neznancem. Sreča pa mu je zopet prihranila obilo truda. Povedla ga je na pot za vasjo, ki je bila zaradi neiztrebljenih jarkov mehka in blatna. Na parobju gozda se je kar udiralo pod nogami. Tu je našel konjsko stopinjo, obrnjeno proti gozdu. Srce mu je zaigralo od veselja — neznancu je bil ponovno za petami.

Ves dan je hodil po gozdu, upajoč, da se bo nekje ustavila sled in tedaj bo našel zločinca in njegovo žrtev. S silo mu jo seveda ne bo mogel iztrgati, toda zapomnil si bo kraj in poklical ljudi, naj mu pomagajo. Ako bo treba, bo pozval beriče; celo vitez bo prijezdil na iskrem konju, da reši svojo nevesto...

(Dalje prihodnjič.)

se obisk knjižnice dvignil, bi se prirejali ob nedeljah skupni čitalniški sestanki s podrobno razlago prečitane snovi. Taki čitalni krožki so se že marsikje dobro obnesli. Poskusimo z njimi tudi pri nas! — Imenovano društvo bo priredilo na velikonočni ponedeljek javno predstavo z igro, s petjem in šaljivimi nastopi v šoli ob nizki vstopnini, da bo omogočen številen obisk. — Obenem se pripravlja tudi ustanovitev kmetijske nadaljevalne šole, ki bi pričela delovati v jeseni. Upati je, da se bo odrasla mladina z veseljem priglasila v to šolo in si v njej poglobila in razširila strokovno praktično izobrazbo za vsakdanje življenje. — Dne 8. t. m. bo v šoli drugi roditeljski sestanek s poučnim predavanjem, in sicer po rani maši. Udeležba na prvem sestanku je bila prav častna in številna. Tudi od drugega sestanka naj nihče ne izostane. Dobro došel vsak in vsi!

SV. MIKLAVŽ PRI ORMOŽU. (Smrtna kosa.) Dne 19. februarja je umrl posestnik Vincenc Kerenčič v Kajžarju, ki je bil znan kot vzoren in skrben gospodar. Pokojnik je bil miren in dober oče svojih otrok, ki jih je moral sedaj zapustiti. Prebolel je mnogo gospodarskih nesreč. Pred leti mu je silen vihar napravil škodo na njegovem poslopju, kmalu nato pa mu je zlobna roka zanetila požar, da so mu pogoreli hlevi. Njegove pridne roke so s pomočjo druge žene postavile nove hleve. Sleherno paro, ki jo je prigospodaril, je vtaknil v stavbo, da ne bi bil preveč zadolžen. Niti potrebne obleke si ni mogel kupiti, da bi ob nedeljah mogel v cerkev. Zato bi mu zdaj ob smrti skoro ne bili zvonili. Še dobro se spominjamo tistih časov, ko nam je nesrečna vojna pobrala zvonove. Vsi farani so bili za to, da so se hitro po vojni nabavili novi zvonovi. Lahko rečemo, da daleč naokoli nimajo fare takih zvonov, ki bi tako lepo peli. Ob času nabave zvonov je moral tudi naš pokojni Kerenčič Vinko šteti lepe dinarje v pomoč za naše krasne zvonove, zato bi mu pa sedaj iz hvaležnosti skoro niti zvoniti ne pustili. Kakor čujemo, je moral zaradi zvonenja posredovati sam gospod škof iz Maribora. Pokojnemu Kerenčiču naj bo lahka domača gruda!

KRIŽEVCI PRI LJUTOMERU. Tukajšnje gasilno društvo si je nabavilo avtomobilsko motorno brizgalno, ki je pretekli teden dospela. Brizgalna ima štiricilindrski motor, ki daje na minuto 1000 litrov vode, s čimer bo uspešno gašenje zajamčeno. Avto sam pa ima 60 konjskih sil in je urejen za prevoz 14 gasilcev in priklopne motorne brizgalne na kraj požara. Obenem bo uporaben za prevoz ponesrečencev ali drugih bolnikov, potrebnih nujne zdravniške oskrbe v bolnicah. Blagoslovitev nove brizgalne se bo nadvse slovesno vršila v nedeljo 17. maja, za kar se članstvo pripravlja z veliko vnemo. Ta avtomobilska motorna brizgalna je prva v naši gasilni župi, zato bo dan blagoslovitve gotovo največji praznik gasilcev vse Prlekije.

BUČEČOVCI. Te dni so nas zadele tri nesreče. Dne 27. februarja se je ponesrečil čevljarski mojster g. Rudolf Kolbe, ki se je peljal s kobilo iz Ljutomera in se je z vozom prevrnil. Pri padcu si je zlomil levo roko in nogo. Ponesrečenca so prepeljali v murskosoboško bolnico. Istega dne se je ponesrečil g. Jožef Topolnik. Peljal se je s kolesom iz Haložanovega brega in po nesreči padel s kolesa. Pri padcu si je odgriznil košček jezika. — Dne 28. februarja je nastal požar pri posestniku Martinu Šafariču in uničil celo poslopje. Kako je ogenj nastal, še ni ugotovljeno.

ŽETALE. V «Domovini» smo čitali članek o zatiranju sadnih škodljivcev. Pri nas posebno čutimo, da bi bilo to zatiranje zelo važno, a vprašanje je težavno, kako naj bi se uvedlo obvezno zatiranje. Pri nas so ljudje vse premalo vneti za napredno kmetijstvo. Tukajšnja podružnica Kmetijske družbe je že drugič umrla zaradi nezanimanja članov. Skupno bi si lahko nabavili škropilnico, ki bi jo lahko uporabljali vsi člani. Posameznik si v današnjih kmetijskih težavah sam ne more nabaviti tako dragega orodja. Piscu teh vrst je bila kot vzornemu sadjarju obljubljena že od oblastnega odbora v Mariboru taka škropilnica, ki je pa še doslej ni dobil. Kakor kaže, bo letos sadno drevje močno cvetelo, a žal si ne obetamo mnogo sadja, ker je drevje polno škodljivcev. Če bi ljudje imeli kaj smisla za sadjarstvo, bi se združili in si skupno nabavili vse za sadjarstvo potrebno orodje. Poskusimo!

DOBOVA. V nedeljo 22. februarja je bil zadnji in obenem zaključni dan kmetijskega tečaja v Dobovi. Predzadnji govornik je bil inženjer g. Murk, ki je prav za prav organiziral ves tečaj. Kot zadnji predavatelj je zaključil tečaj sreski podnačelnik g. Maršič z lepim vzpodbudnim govorom. Obžaloval je posebno, ker se niso tudi gospodinje udeleževale tečaja. Ko je bil vprašan, ali bi bilo mogoče izposlovati še gospodinjski tečaj, ki bi se ga gospodinje gotovo udeleževale, je dejal, da je zadeva v teku in da je potreben pristanek banske uprave. Predavali so na kmetijskem tečaju gg.: sreski podnačelnik Maršič, inženjer Murk, veterinarski svetnik Vizjak, vsi iz Brežic, sreski kmetijski referent Ambrož in zdravnik dr. Vidmar iz Krškega in inženjer Skubec iz Ljubljane. Vsem predavateljem najprisrčnejša zahvala!

SV. DUH NA OSTREM VRHU. Tukajšnja podružnica Ciril-Metodove družbe si je dala napraviti nov oder. Že za letošnji predpust nas je nameravala razveseliti z igro in s petjem, kar pa zavoljo velikega snega in zametov ni bilo mogoče. Kakor se čuje, se tudi pri nas snuje odbor za ustanovitev Sokola. Tu ob meji bi bilo še posebno pozdraviti ustanovitev Sokola.

DOMAČE NOVOSTI

* **Bana Dravske in Savske banovine v Beogradu.** Te dni je prispel v prestolnico ban Dravske banovine g. dr. Marušič v spremstvu načelnika finančnega oddelka g. dr. Božiča. Njun prihod je v zvezi s proračunom Dravske banovine, o katerem razpravlja proračunska komisija finančnega ministrstva. Ta komisija je v glavnem že dovršila svoje delo in odobrila že proračune sedmih banovin. Sedaj sta na vrsti še Dravska in Savska banovina. Prav tako je ban Savske banovine g. dr. Ivo Perović odpotoval v Beograd, da se udeleži razprave o proračunu Savske banovine v finančnem ministrstvu. Savskega bana spremlja načelnik finančnega odseka g. dr. Ivo Mašinski.

* **Vsem ki imajo odvišne knjige!** Zveza kulturnih društev v Mariboru pripravlja ustanovitev 20 novih javnih ljudskih knjižnic. V to svrho potrebuje predvsem lažje, poljudne romane, povesti in črtice, zlasti dela naših pisateljev Jurčiča, Kersnika, Tavčarja, Finžgarja, Bevka, Cankarja in drugih, kolikor so za podeželske knjižnice sposobna, in tudi lahko pisane knjige gospodarske in druge vsebine. Kdor ima eno ali drugo tako knjigo v zalogi in jo more ali podariti ali vsaj po nizki ceni prodati, naj nam pošlje seznam dotičnih knjig z navedbo pogojev in obenem seveda navede, ali so knjige vezane ali broširane in ali so dobro ohranjene. Pripominjamo, da gre tu zlasti za knjižnice ob naši meji.

* **Naši škofje za naše rojake pod Italijo.** Zagrebški nadškof dr. Ante Bauer je pravkar izdal kot predsednik škofovskih konferenc pastirsko pismo, v katerem določa v sporazumu z jugoslovenskim katoliškim episkopatom, da se 19. t. m., na praznik sv. Jožefa, ali pa v nedeljo po tem prazniku opravijo v vseh katoliških cerkvah v vsej državi javne molitve za versko svobodo naših narodnih bratov, ki so po mednarodnih dogovorih ostali pod Italijo. V ta namen naj se po sv. maši ali pri večernicah izpostavi sv. Rešnje telo in izmolijo litanije sv. Jožefa in pripadajoče molitve. V utemeljevanju tega odloka pravi pastirsko pismo med drugim: «Duhovniki in učitelji slovenske narodnosti v Italiji so skoro vsi izgnani; kar jih je pa še ostalo, ne smejo rabiti slovenskega ali hrvatskega jezika v šoli in cerkvi. Nikogar torej ni, ki bi otrokom razlagal verski nauk v materinskem jeziku, ki ga edinega razumejo. V mnogih krajih je vernikom prepovedano javno moliti v hrvatskem ali slovenskem jeziku. Duhovnike pa, ki se drznejo pridigovati v narodnem jeziku, pozivajo na odgovor kakor zločince. Zares huda je njihova usoda in njihova bolečina odmeva v naših srcih, ker nam niso bratje samo po veri, ampak tudi po krvi in jeziku. To bolečino občutimo še bolj, ker kot katoličani vemo, da je to velik greh proti naravnemu in božjemu zakonu.»

* **Zamenjano besedilo pri slikah.** V zadnji naši prilogi s slikami sta bili na 3. in 4. strani po pomoti zamenjani besedili pri dveh slikah Pravilno je: Leva slika na 3. strani spodaj predstavlja poveljnika podmornice «Nautilus«, Huberta Wilkinsa s soprogo, a leva slika na 4. strani zgoraj predstavlja španskega kralja Alfonza XIII. v krogu njegove rodbine.

* **Odlikovanje gasilcev.** Od Sv. Lenarta v Slovenskih goricah pišejo: V nedeljo 21. februarja je bilo pri nas odlikovanih šest članov gasilnega društva za zvesto dolgoletno delovanje pri društvu z zlatimi kolajnami, dva člana pa sta dobila častni diplomi. Zlato kolajno so dobili Scheybal Ivan, Kurnik Jakob, Krajnc Franc, Muhič Anton, Herbert Karel in Fras Avguštin, častno diplomo pa Gorjup Vincenc in Fischer Mihael. Po slovesni službi božji so odkorakali gasilci z zastavo in godbo na čelu na dom odlikovanca Avguština Frasa, ki ga je bolezen priklenila na posteljo. Vidno ganjen je prejel Fras odlikovanje iz rok društvenega načelnika. Nato so odkorakali gasilci, ki jih je spremljalo številno občinstvo, v Sokolski dom. Tu je slavljence nagovoril z lepimi besedami trški župan dr. Gorišek, nakar jim je župni in društveni načelnik Krajnc pripel odlikovanja. V imenu odlikovancev se je zahvalil za priznanje Mihael Fischer. Godba je nato zaigrala narodno himno. Pri slavnosti sta bila zastopana župno starešinstvo in občinski odbor. Po slovesnem aktu so bili vsi člani društva pogoščeni. Obenem z našimi gasilci je bil odlikovan z zlato kolajno tudi Jože Horvat, član gasilnega društva pri Sv. Trojici v Slovenskih goricah.

* **Rudarska deputacija odpotovala v Beograd.** V nedeljo je odpotovala v Beograd štiričlanska deputacija rudarskih strokovnih organizacij, da predloži na pristojnih mestih obširno spomenico o bednem položaju rudarjev v revirjih TPD. Spomenico je sestavila Narodna strokovna zveza. V Beogradu se že nekaj dni mudi g. dr. Jože Bohinjec, šef ljubljanskega OUZD, da pripravi potrebno za sprejem rudarske deputacije. V deputaciji so zastopniki rudarjev iz Trboveli, Hrastnika in Zagorja. Spomenica navaja, koliko se je praznovalo preteklo leto in koliko se praznuje sedaj. Ti žalostni podatki pokazujejo, da je praznovanje vedno večje in da vse obljube od TPD kakor tudi od drugih činiteljev prav nič ne zaležejo. Vsiljeni prazniki so se začeli lani februarja in jih je bilo v tem mesecu brez nedelj 7, potem pa so se po mesecih vrstili takole: 12, 13, 18, 11, 12, 13, 11, 12, 11, 13. Letos, ko je bilo že toliko deputacij, posredovanj in posvetovanj, pa se stopnjujejo takole: v januarju jih je bilo 14, v februarju 12, ta mesec pa jih bo 15. Spomenica navaja med drugimi tudi, da je bilo v Trbovljah odpuščenih 400 rudarjev, v rajhenburških rudnikih pa v kratkem času kar 250. Dalje je izgubilo svoj skromni zaslužek pri Dukićevem podjetju 160, dočim bo sedaj Hauckovo podjetje odpustilo 50 delavcev.

* **Stavbinski delavci za svoje pravice.** Stavbinski delavci so bili doslej prepuščeni samim sebi. Nihče se ni brigal za njih usodo, kar jih je drago stalo. Na vseh koncih in krajih so jih izrabljali. Posebno so to čutili naši domačini v Ljubljani ob času stavbene sezone. Velik naval nekvalificiranega delavstva je dajal stavbenikom možnost, da so dobili za najnižjo mezdo delavca.

Ni se vprašalo ne za strokovno znanje ne za sposobnost, plača je bil činitelj, ki je odločeval v glavnem. Stavbinski delavci Ljubljane in okolice so si pri Narodni strokovni zvezi ustanovili poseben odsek stavbinskih delavcev, ki bo skušal urediti tudi pereče vprašanje tega delavstva. Odsek ima svoj posebni odbor, v katerem so samo priznani stavbinski delavci, ki jamčijo, da bo odsek imel uspeh. Stavbinski delavci pozivajo vse svoje še ne organizirane tovariše, da se čimprej organizirajo. V ta namen naj se zglasijo pri Narodni strokovni zvezi v Ljubljani, palača Delavske zbornice, II. nadst. opje, nad knjižnico Delavske zbornice.

* **Volitve obratnih zaupnikov v jeklarni v Ravnah.** Te dni so se vršile volitve obratnih zaupnikov v guštanjski jeklarni. Postavljeni sta bili dve listi. Zveza kovinarskih delavcev je dobila 130 glasov in po proporcu 3 zaupnike, ki so gg.: Vrečko Ivan, Lepko Franc in Zabukovec. Narodna strokovna zveza pa je prejela 65 glasov in ima 2 zaupnika, ki sta gg.: Gradišnik in Plešnik. Za nameščence je bil izvoljen g. Jelenko.

* **Delavsko gibanje za nadure v Mariboru.** Po mariborskih tekstilnih tovarnah se je razvilo gibanje za izplačevanje zakonitega 50odstotnega poviška opravljenih nadur. Po nekaterih obratih so nastali zaradi tega ostri spori med delavstvom in inozemskimi voditelji podjetij, ki se branijo izplačila nadur. Nekateri podjetniki so zahtevali, da bi delavstvo podpisalo izjavo, s katero se odreče 50odstotnemu naplačilu nadur, kar pa so delavci odklonili. V ekspozituri Delavske zbornice je dan na dan polno delavcev, ki iščejo pojasnil in posredovanja zaradi nadur, pa tudi na sodišču se množijo tožbe proti inozemskim tekstilnim tovarnarjem. Delavstvo po večini do zadnjega časa ni poznalo tozadevnih določil zakona o zaščiti delavcev.

* **75letnica zaslužnega šolnika.** Te dni je slavil 75letnico zaslužni veteran našega učiteljstva, g. Josip Sabati, upokojeni nadučitelj na Zgornji Polskavi. Delavnemu možu ob 75letnici iskreno čestitamo in mu želimo še mnogo let!

* **Zlato poroko sta praznovala** pred kratkim 80letni Gregor in 70letna Ivana Škof, posestnika na Aninem gričku v Krčevini pri Mariboru, kjer imata tudi svojo vilo. Oba sta še čvrsta in dobrega zdravja. Še na mnoga leta!

* **Bled dobi avtomatsko telefonsko centralo.** Po vesteh iz Beograda je prometno ministrstvo prejelo več ponudb za nabavo avtomatske telefonske centrale za 200 številk za Bled (z dvema satelitoma).

* **Licitacija za napravo, dobavo in vožnjo gramoza** za banovinske in okrajne ceste v obobmočju okrajnega cestnega odbora mariborskega je razpisana na 7. t. m. ob 9. uri dopoldne v sejni dvorani okrajnega cestnega odbora v Mariboru, Koroška cesta št. 26/II, za cestne odseke v sodnem okraju Mariboru, na 9. t. m. ob 9. uri dopoldne v uradnih prostorih bivšega okrajnega cestnega odbora v Slovenski Bistrici za cestne odseke v sodnem okraju Slovenski Bistrici, na 10. t. m. ob 10. uri dopoldne v uradnih prostorih bivšega okrajnega cestnega odbora pri Sv. Lenartu v Slov. goricah za cestne odseke v sodnem okraju Sv. Lenartu v Slov. goricah. Skupno se bo izdražilo za 374·517 km banovinskih in okrajnih cest 19.565 m³ gramoza v skupni vrednosti 1,946.096 Din. Dobava mora biti izvršena najkesneje do 30. septembra letos, za delne količine pa že tudi prej. Pogoje in pojasnila za licitacijo dobe zanimanci pri pristojnih občinskih uradih in med uradnimi urami pri mariborskem okrajnem cestnem odboru.

* **XII. dražba kož divjačine** bo 23. t. m. na velesejmu v Ljubljani. Opozarjamo vse posestnike divjih kož, da bo to zadnja dražba kož divjačine v tem letu. Zato naj nihče ne zamudi te ugodne prodajne priložnosti. Kože se sprejemajo že sedaj in najpozneje do 20. t. m. Letošnja januarska dražba je navzlic neprilikam, ki jih povzroča splošna gospodarska kriza, dobro uspela. To je posledica organizacije «Divje kože», v kateri sta sedaj zvezana pridobitelj in prodajalec. Ugodne posledice njenega dela čutijo danes vsi jugoslovenski lovci. Kože sprejema in daje navodila «Divja koža», Ljubljana — velesejem.

* **Smrt odličnega ruskega generala.** V Hrastniku je umrl 73letni gospod Lev Antonovič de Planson Rastkov, general-avditor. Služil je svoječasno dolga leta v Varšavi in bil imetnik najvišjih ruskih carskih odlikovanj. V Jugoslavijo je prišel pred 10 leti z wranglovci. Nastanil se je s svojo ženo najprej pri gostoljubnem graščaku g. Gutmannsthalu v Ratečah, nato pa pri ruski rodbini g. Safonova v Hrastniku. Preživljal se je tu na svoja stara leta s poučevanjem francoščine. Naj bo odličnemu ruskemu bratu lahka slovenska gruda!

* **Menda najstarejša Slovenka je** Bistričanka, vdova Jera Jelenova, ki je 13. februarja obhajala svoj 102. rojstni dan. Ženica je po rodu iz Vrhol pri Laporju. Kot dekle se je pisala Kušarjeva. Dobro se še spominja časov, ko so gradili mimo njene rojstne vasi železno cesto z Dunaja v Trst. Leta 1868. se je poročila in odšla na neko viničarijo v Ritoznoju. Mož, ki je vse življenje bolehal, pa ji je kmalu umrl. Sama je nato še nekaj let delala raznim gospodarjem, naposled pa je dobila službo pri Stigerjevi rodbini v Slovenski Bistrici. Leta 1927. jo je mestna občina sprejela v ubožno hišo, za prehrano pa ji skrbi g. Stiger. Stara ženica je za svoja leta dovolj dobro ohranjena in opravlja še razna lažja dela. Nedavno je doživela nezgodo, ki bi ji lahko postala usodna. Neki neprevidni vozač jo je na cesti zadel s sanmi ob nogo in ji prizadel globoko rano. Vendar je ženica sedaj že izven nevarnosti.

* **Napad na kapucinski samostan pri Gorici.** Tržaški «Piccolo» poroča, da je bil v eni zadnjih noči izvršen atentat na kapucinski samostan pri Sv. Križu pri Ajdovščini. Neznani storilci so se ponoči splazili v samostanski hodnik in položili tam več bomb. Bombe so ponoči eksplodirale brez večje škode. Le zid je nekoliko poškodovan, dočim se menihom ni pripetilo nič zlega. V prvem hipu so vsi preplašeni planili iz celic in zbežali na vrt, kmalu pa so spoznali, da ni nobene nevarnosti. Oblastva so uvedla preiskavo, ki pa storilcem še ni prišla na sled. «Piccolo» seveda pripisuje tudi ta napad slovenskim protifašističnim strahovalcem in pravi, da ima atentat politično ozadje. Poprej so bili v samostanu slovenski menihi. Na zahtevo fašistov pa je cerkveno oblastvo slovenske menihe razselilo po raznih samostanih po Italiji, v svetokriški samostan pa poslalo same Italijane. Zaradi atentata so aretirali več Slovencev iz goriške okolice.

* **Nagla smrt usnjarskega delavca.** V seniku zagrebške kmetijske fakultete v Maksimiru so našli truplo 62 let starega usnjarskega delavca Ivana Kuzmiča iz Murske Sobote, ki je večkrat prenočeval v omenjenem seniku. Zdravnik je ugotovil, da ga je zadela kap.

* **Požar v Polšici.** Dne 26. februarja zjutraj je nastal požar v Polšici pri Gorjah in upepelil posestniku Simonu Ažmanu pritlično stanovanjsko hišo in gospodarsko poslopje. Zgoreli so vsi pridelki, nekaj kokoši in dve svinji. Eno svinjo so rešili iz hleva, a je sama tekla nazaj in zgorela. Takoj so prihiteli na pomoč domači gasilci. Ker ni bilo vode, so gasilci in vaščani ometavali gorečo hišo s snegom, kar pa ni mnogo zaleglo.

* **Požar pri Vranskem.** Iz Prekope nam pišejo: Dne 25. februarja je pogorelo gospodarsko poslopje Janežiča Avgusta, posestnika v Mlačah. Kako je ogenj nastal, še ni ugotovljeno. Živina in del inventarja so rešili, zgorela pa sta vsa krma in slama. Posebna zahvala gre domačemu gasilnemu društvu, ki je res požrtvovalno delalo ves čas požara. Najlepšo pohvalo pa tudi zasluži sosedno gasilno društvo Kapla, ki je kmalu prispelo na kraj nesreče s svojo motorko. Z združenimi silami so gasilci ogenj omejili, da niso zgoreli tudi hiša, mlin in žaga. Prizadeti je le delno krit z zavarovalnino.

* **Strašna posledica žalosti.** V celjsko javno bolnico je bila pripeljana 47letna vdova Uršula Gunžetova, kočarica iz Mestinja. Nedavno ji je nepričakovano umrl mož, kar jo je tako potrlo, da je pričela blazneti in se je v hudem obupu zaletavala z glavo v zid s tako silo, da se je občutno poškodovala. Njeno stanje se tudi v bolnici zaenkrat še ni nič izboljšalo in bo sirota le počasi okrevala.

* **Nesreče s konji.** Posestniku in lesnemu trgovcu g. Francu Borišku v Šklendrovcu je na lepem poginil 5000 Din vreden konj. Posestniku in gostilničarju g. Matevžu Juvanu v Polšniku se je pa konj pri vožnji ubil. Juvan je ves teden vozil svojemu sorodniku v Konjšici smreke. Zadnji dan je konju v snegu spodrsnilo, da je padel v globok prepad in se ubil.

* **Razne nesreče.** Kovaškega pomočnika 21-letnega Antona Mramorja v Begunjah je neki voznik po nesreči udaril z bičem po levem očesu in ga mu občutno poškodoval. Mramor se zdravi v ljubljanski bolnici. — Na Taborskem pri Humu ob Sotli je odletelo med delom kladivo nekemu kovaškemu pomočniku z ročaja in zadelo 18letnega delavca Josipa Anžola v obraz in mu zlomilo nosno kost. Delavec se zdravi v celjski bolnici. — Pri cepljenju drv se je vsekal 35letni Vinko Gmajner iz Škofje vasi pri Celju v desnico in se precej hudo poškodoval. Zdravi se v celjski bolnici.

* **Huda nesreča v kurilnici državnih železnic v Mariboru.** Te dni je 30letni Josip Pauko iz Stražgoncev pri Ptuju pri popravljanju neke lokomotive padel med delom z mokrega tenderja med odbijače, ki so mu stisnili prsni koš in polomili več reber. Pauko si je vrhu tega zlomil tudi desno roko in dobil še razne druge poškodbe. Ponesrečenca so takoj prepeljali v bolnico.

* **Nesreča pri delu.** Te dni se je v tovarni KID na Jesenicah hudo ponesrečil delavec Jamnik, zaposlen pri Poljšaku na Jesenicah, ko je vozil s konjem žico iz tovarne za Tršanovo tovarno na Jesenicah. Jamnik je vodil konja za uzdo, pri tem pa se je spotaknil ob kup kamenja. Preden se je priletni mož dvignil, sta mu šli obe kolesi težko natovorjenega voza čez obe nogi tik pod koleni.. Hudo poškodovanega moža so z reševalnim vozom prepeljali na jeseniško postajo, kjer mu je zdravnik g. dr. Kogoj nudil prvo pomoč, nakar so ga spravili s prvim vlakom v ljubljansko bolnico.

* **Z drevesa je padel.** V Škofji vasi pri Celju je padel z drevesa 46letni posestnik Karel Žlavs tako nesrečno, da si je zlomil levo golenico. Ponesrečenca so prepeljali v celjsko javno bolnico.

* **Žrtev alkohola.** 27letni Alojzij Valner, posestnik obsežnega zemljišča v Gornji Radgoni, si je s prekomernim uživanjem opojnih pijač nakopal božjast, ki ga je čestokrat napadla. Po izjavi roditeljev je postal pred štirimi leti celo nekoliko slaboumen in so morali nanj posebno paziti. Zadostovala je že mala količina opojne pijače, da se je opijanil do nezavesti. Tako se ga je Alojzij tudi na dan pred usodnim dogodkom precej navlekel. Ko je bil naslednji dan sam doma z materjo in deco svojega brata-gospodarja, je mati slutila, da ne bo Alojziju ta dan prizanesla božjast. Da ne bi pri nenadnem padcu ponesrečil katerega malih otrok, mu je velela, naj gre nekoliko na zrak, da se osveži. Sin se je podal iz sobe na prosto in šel po opravkih h gospodarskemu poslopju, za katerim so bili kupi gnoja in plitva mlaka gnojnice. Četrt ure pozneje se je podal na stranišče za gospodarskim poslopjem eden otrok in našel nesrečnega strica, ki je ležal na tleh z obrazom v gnojnici. Ponesrečenca je gotovo napadla božjast prav v trenutku, ko je šel mimo mlake in je padel z obrazom v mlako tako nesrečno, da se je zadušil. Na prestrašen krik štiriletnega otroka so prihiteli takoj domači in potegnili ponesrečenca iz mlake. Vsi ukrepi, da obudijo nesrečneža k življenju, so bili brezuspešni. Alojzij je bil mrtev.

* **Gostilne so jima zabranjene.** Samski kolar (delavec) v Račici pri Litiji Bogomir Gabršek je bil s pravnomočno sodbo okrajnega sodišča v Litiji obsojen na prepoved posečanja krčem za dobo enega leta. Ta doba se je začela 23. februarja. — Okrajno sodišče na Brdu je prepovedalo Juriju Kurentu, posestniku na Prevoljah pri Lukovici, obisk gostiln v dobi od 20. februarja 1931. do 20. februarja 1932.

* **Umor na gostiji.** Iz Šalovca pri Središču nam pišejo: V «Domovini» smo čitali poročilo o zločinu, ki se je izvršil v Loperčicah 4. februarja na gostiji pri g. Juriju Roškarju. Trditev, da so šalovski fantje priredili maškarado na željo gospodarja in da jim je Šulek grozil, ni točna. Gospodar ni povabil nobenega prežarja. Med fanti, ki so prišli s Huma, je bil tudi 36letni Matija Šulek, najemnik iz Loperčic. Šalovski in humski fantje so se iz neznanega vzroka sprli, čemur je sledil pretep. Zaradi fantovskega vpitja je stopil Šulek iz hiše in posvaril fante, nakar se je zopet vrnil v hišo. Okrog polnoči je Šulek zapustil hišo. Zunaj pa ga je čakal F. J. s karabinko in dvakrat ustrelil; z enim strelom je zadel Šulka v prsi. Ranjenca so takoj odnesli v sosedno hišo, kjer je po hudih bolečinah ob 4. zjutraj izdihnil. Pokojnik zapušča ženo in štiri nepreskrbljene otroke. Fantovega divjanja je predvsem kriva slaba vzgoja, ker je dandanes mladina vse preveč prepuščena sama sebi.

* **Obsodba morilca, ki je zaradi ljubosumnosti umoril svojega tovariša.** Pred velikim senatom v Ljubljani se je zagovarjal bivši pripravnik finančne kontrole 28letni Rudolf Bodlaj iz Višegrada v Bosni, pristojen v Stranje pri Kamniku, ki je 5. septembra lani na Jesenicah ustrelil tovariša Ivana Maloviča iz ljubosumnosti, ker je Molovič dejal, da je imel razmerje z njegovo ljubimko 17letno šiviljo Slavko V., s katero je imel Bodlaj otroka. Bodlaj je odkrito priznal svoje dejanje, a izgovarjal se je, da ni imel resnega namena poškodovati svojega tovariša in da je streljal le v silnem razburjenju. Obžaloval je svoj čin in prosil za milostno sodbo. Obsojen je bil na 12 let robije, v trajno izgubo častnih državljanskih pravic in v plačilo pogrebnih stroškov zasebnemu udeležencu g. Maloviču iz Novega mesta.

* **Zaradi uboja z nožem** je bil obsojen pred senatom trojice v Mariboru 49letni Anton Kovačič, ki je v Cogetincih v pretepu zabodel z nožem Franca Muhiča, da je ta zaradi izkrvavitve umrl. Dobil je Kovačič šest let ječe.

* **Velike tatvine v slovenjgraški veletrgovini.** Sestri Mimika in Cilka Golobova sta bili zaposleni kot služkinji v trgovini Klobasa & Smolčnik v Slovenjgradcu. Bili sta iskreni prijateljici perice Francke Legatove, ki je stalno prala perilo za rodbini omenjenih trgovcev. Gg. Klobasa in Smolčnik sta že dalje časa opažala, da jima zmanjkuje razno blago, vendar drznim tatovom ni bilo mogoče priti na sled. Te dni pa je prišla v trgovino znana šivilja iz Pameč in zahtevala košček svile po prinešenem vzorcu. Pomočnik, ki je šivilji stregel, je v vzorcu spoznal svilo, od katere je bila nedavno ukradena cela bala. Ko so šiviljo vprašali, odkod ima to svilo, je izpovedala, da ji jo je prinesla posestnica Štalekerjeva, po domače Verhnjakova iz Rahtela pri Slovenjgradcu s prošnjo, naj ji sešije obleko in, če bi bilo svile premalo, naj dokupi potrebno v trgovini Klobasa & Smolčnik v Slovenjgradcu, kjer je bila tudi ta svila kupljena. Posestnica Verhnjakova je sestra omenjenih služkinj. G. Klobasa je poklical v pisarno Mimiko in jo vprašal, ali pozna ta košček svile. Služkinja je, ko je videla, da ni drugega izhoda, priznala, da je ukradla iz skladišča omenjeni kos svile in ga dala nato svoji poročeni sestri na Rahtelu. Mimika je nato naglo neznano kam izginila. G. Klobasa je takoj začel sumiti, da je Mimika ukradla morda tudi drugo količino blaga, in jo je hitrih korakov ubral na Rahtel k Verhnjaku, kjer je tudi v resnici dobil pobeglo služkinjo. Ko so še za njim prihiteli orožniki in napravili natančno hišno preiskavo, so našli toliko ukradenega blaga, da so ga morali kar z vozom odpeljati v Slovenjgradec. Med preiskavo je Mimika zopet nekam pobegnila. Ko so prispeli z ukradenim blagom v Slovenjgradec, so takoj aretirali drugo sestro Cilko. Sestri sta namreč ukradeno blago pomešali med umazano perilo, katero sta potem odnesli k perici Francki Legatovi, ki je vse skrivala. Od tam je nosil blago Franckin ljubček, mladi Grobelnik iz Gmajne, delno k sebi v svojo bajto, odkoder ga je polagoma razpečaval, in so našli pri njem ob priliki hišne preiskave še dve veliki vreči ukradenega blaga. K Verhnjaku na Rahtel pa so blago transportirale delno sestri Mimika in Cilka, delno pa njun svak, posestnik Štalekar. Od tam ga je dalje razprodajala njegova žena, ki je dala tudi košček svile omenjeni šivilji iz Pameč, da ji sešije svileno obleko, s čimer se je prav za prav tatvina izdala. Orožništvo je takoj prvi večer aretiralo štiri krivce, medtem ko se je pa Mimika, ki je pobegla, prostovoljno prijavila in so vsi v zaporih slovenjgraškega okrajnega sodišča, kjer se še vrši natančna preiskava. Kakor nam pišejo, je bilo zaradi te tatvine aretiranih že sedem oseb.

* **Ni še bilo tako cenenega manufakturnega blaga v Ljubljani,** kakor ga prodajajo pri razprodaji v bivšem prostoru Tiskovne zadruge v Ljubljani v Prešernovi ulici št. 54 (nasproti glavne pošte). 40 do 50 % pod režijsko ceno. Čitajte današnjo prilogo!

* **Pri boleznih žolca in jeter,** žolčnih kamenih, zlatici uravnava naravna «Franc Jožefova» grenčica prebavo na naravnost popoln način. Izkušnje na klinikah potrjujejo, da učinkuje domače zdravljenje s «Franc Jožefovo» vodo posebno dobro, če jo, mešano s toplo vodo, izpijemo zjutraj na tešč želodec. «**Franc Jožefova**» **grenčica** se dobiva v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Med. univ. dr. Ljudevit Merčun
specialist za notranje bolezni
ordinira od 11. do 12. ure dopoldne in od pol 2. do 3. ure popoldne
v Ljubljani, Miklošičeva cesta št. 28/I.

IZ POPOTNIKOVE TORBE

POLJANSKO PISMO.

Poljanska dolina, februarja.

Predpust je minil in prav tako pust, ne da bi bil koga prebodel. Kljub temu, da je bil letos predpust pratek, je stopilo v zakon v dolini več parov kakor kdaj prej ob tem času. Morda je temu vzrok davek na samce.

Tudi pri nas je navada, da napravijo novoporočencem pojedine, na katerih se tudi malo poraja. To priliko po navadi izrabijo nepovabljeni gostje, to je voglarji, ki jim pri nas pravimo šeškarji. Ko se enkrat napijejo in najedo, hočejo imeti pri svatbi prvo besedo. Tako se je prigodilo letos nekje, da so šeškarji hoteli imeti odločilno besedo, toda, kakor pravijo, jo bo imelo sodišče.

Nedavno smo čuli, da se v Žirovskem vrhu nekako branijo pošiljati otroke v redno šolo. Še danes imamo mnogo starih ljudi, ki ne poznajo niti črke, kaj šele številke. Računajo pa po navadi tako, da delajo vozle na špago ali zareze na palico ali les. Ali niso ti dandanes v tem pogledu največji reveži? Vsakdo jih lahko oslepari in so prav malo na boljšem kakor gluhonemi ali mutci. Ne poznajo pa tudi zabave, ki jo nudi danes lepo štivo. Vsi ti so bili navadno rojeni kot otroci v hribih, kjer nekdaj še niso poznali šol, kakor jih imamo danes. Take reveže je po navadi mati naučila nekaj molitvic, kar je bila vsa šola. Žirovskovrharji si menda takih časov gotovo več ne žele.

V Poljanah nameravajo, kakor se govori, pomladi postaviti nekak dom. Že jeseni, ko je gospod kaplan pobiral biro, se je mnogo govorilo o tem. Za dom naj bi darovali mi v lesu in denarju. Ne vemo, v kateri glavi se je ta misel porodila. Kmetje moramo vzdrževati župno cerkev, svoje podružnice, dajati biro, plačevati razne davščine in sedaj naj bi še dajali za gradbo doma. Po našem mnenju je župnišče dovolj prostorno za vse tiste, ki si hočejo sezidati dom. Poleg tega jim je še šola na razpolago. Nismo proti temu, ako gre za ljudsko korist in izobrazbo, a težavni časi niso primerni za take žrtve.

Pravijo, da zima nikdar ne prizanese. In res je padlo precej snega, ki smo ga bili kar veseli. Toda sneg ni imel trdih tal in še dež ga je pričel močiti, kar je marsikoga spravilo v zadrego, ker ni magel z vozom ali sanmi nikamor naprej. Tak sneg je tudi ponagajal avtobusom, ki nekaj dni niso vozili.

Pravega mraza pa letos vendar nismo občutili. Kljub temu je občinski ubožec, Remčev Tone, zmrznil na sv. Treh kraljev dan na cesti. A nekdo drugi se je tudi nevarno premrazil. Vendar pa mraz v tem primeru ni bil vzrok nezgode. Je že tako, če se ga človek malo navleče.

OGROMNA ŠKODA ZARADI POPLAV PESNICE.

Sv. Marjeta ob Pesnici, marca.

Kakor pri vsakem večjem nalivu je tudi sedaj pri taljenju snega preplavila Pesnica vso dolino in napravila ogromno škodo na njivah in travnikih. Na njivah so že itak poškodovani zaradi moke zime zimske posevki, kar pa je še ostalo, bo po večini uničila sedaj voda.

Ponovno smo že zaman prosili na pristojnih mestih za regulacijo Pesnice. Odpomoč pa je nujno potrebna, zakaj če bo šlo tako naprej, bo katastrofa neizogibna in v nekaj letih večina teh kmetov ne bo zmožna plačevanja nikakih davkov. Prosimo torej znova kot davkoplačevalci, da se brez odlašanja reši vprašanje regulacije, ki je za ves okoliš Pesnice najvažnejše gospodarsko vprašanje.

V času pred zgodovinskim 6. januarjem je pri vsakih volitvah bivša SLS obljubljala, da se bo to nujno gospodarsko vprašanje brezpogojno rešilo, ali obljuba je ostala le obljuba, ker se iz nje ni rodilo uresničenje, pač pa je nekoč neki odločilni mož bivše SLS izjavil, naj si kmetje sami pomagajo s kulukom, kar pa je popolnoma nemogoče in v tehničnem oziru neizvedljivo.

Nekdaj rodovitna Pesniška dolina postaja od leta do leta bolj žalostna in nekdaj rodovitna zemlja se izpreminja v močvirje. Sedaj, ko imamo v državi precej brezposelnih, se nudi lepa prilika, da se jim dá zaslužek, kmetu pa olajša gorje z izboljšanjem zemljišča. Tako bi prišli trije do koristi: delavci bi dobili kruh, kmetje izboljšano zemljo in država zmožnejše davkoplačevalce. Vsaka samopomoč ali kaka vodna zadruga brez državne pomoči pa je tukaj izključena, ker je večina posestnikov Pesniške doline tako izčrpana, da je kljub najboljši volji nezmožna pomagati z denarjem. — A. Š.

SNEŽNI PLAZ S STREHE UBIL DEKLE.

Lividraga pri Gerovem, ob koncu februarja.

Žalostno je odjeknila med tukajšnjim delavstvom in uradništvom gozdne in industrijske uprave vest, da je nesrečno naključje 21. februarja zahtevalo življenje mlade priljubljene Julke Mezlarjeve.

Po hudih metežih je zapadlo snega nad en meter. Zatem pa je dež prepojil in zgostil sneg, ki je tako postal zelo težak. Z ledeno podlogo se je sneg prilepil na strehe. Ko pa je nastopilo toplejše vreme, je sneg v manjših in večjih plazovih drsel s streh. Strehe podeželskih hiš, ki nimajo naprav za ustavljanje snega, so pozimi prav nevarne, kar mimo idoči le prečesto podcenjujejo. Mnogi se motijo z mislijo, da bo dovolj časa, da se plazu umaknejo, kadar ga zaslišijo.

Komaj 16letna Julka Mezlarjeva se je po svoji navadi s košom na rami podala po drva na žago. Kakor se sodi po okoliščinah, je šla, nič hudega sluteča, ob zgradbi šumarije proti žagi. S strehe je bil popadal že ves sneg razen malega dela, ki

se je je trdovratno držal, kakor da na nekoga čaka. Ko je začula šum naglo pomikajočega se snežnega plaza, se je menda obrnila, da bi skočila k stopnicam, pri tem pa je usoda hotela, da je prišla prav pod plaz, ki jo je s košem vred zasul. Morda bi jo bila takojšnja pomoč še rešila, toda nikdo ni vedel, kaj se je zgodilo. Ko Julke niso mogli nikjer najti, je njen oče izrazil strašno slutnjo, da jo je morda sneg zasul. Že po nekaj zamahih so kopači odkrili koš in slutnja je postala žalostna resnica. Sklonjena se je nahajala Julka nad dve uri v snegu in ni kazala, ko so jo izkopali, nikakih znakov življenja. Na zunaj ni bilo opaziti nobene rane, toda težki sneg jo je najbrže močno stisnil. Ves trud, da bi jo obudili k življenju, je bil zaman. Ugasnilo je malo prej še tako veselo življenje. Ta nesrečni primer je šel toliko bolj do srca, ker je nedolgo tega dekle komaj ušlo dvema drugima smrtnima nevarnostima. Zanimivo je, da je njen oče že tri dni tožil ljudem, kako se boji, da ne bi padel nanj sneg z neke druge strehe. Res, kakor da je slutil nesrečo. Ohranjen naj bo mladenki najlepši spomin!

S priznanjem se mora omeniti, da je g. upravitelj podjetja z uslužbenci pripomogel k lepemu pogrebu pokojne Julke.

———

PISMO PRLEŠKEGA POPOTNIKA.

Okolica Ljutomera, februarja.

Zadnič sen reka, da se bon znaver oglasa. Zato zaj nekaj zapišen, novic pa pravih denok nega. Sneg smo meli veki: malo jüg pritisne, te pa sever, pa znaver začne sneg iti. Ne ven, ka de s toga, ka človek skoro nikan nemre.

Fašenk je, hvala Bogi, mina; pa prekratek je bija, da te na zadjo vse smešne fašenske komedje enok vküp pridejo, ka se človek samo prekratek cait smeje. V Lotmerki smo fašenk dobro pokopali na bali pri Vregi. Tüdi jaz sen se za maškoro nareda, samo ka so me nazadjo spoznali, pa bi me skoro vün vrgli, če ne bi fest maza.

Pa je prišla pepelnica in neka pa neka si žalostno poje: Prišla je pepelnica, ostala sen samica. Jaz se zaj tüdi pokorin, za pečjoj sedin pa tabak kadin te vse bravce «Domovine» lepo pozdravljan; če jih je tüdi fašenk zbrsa, pa se naj vračijo. V «Domovini» je dostikrat kakšo vraštvo zapisano, te pa si naj le vsakši «Domovino» naroči, kade recept pri roki meja.

PREKMURSKI GLASNIK

BODONSKO PISMO.

Bodonci, v marcu.

Naša občina je pred tremi leti zaprosila na pristojnem mestu, da bi se ji dovolili trije do štirje letni sejmi. Prošnja pa je bila zavrnjena, baje zaradi tega, ker ni na trgu v Bodoncih vodnjaka s pitno vodo. Tak vodnjak sicer obstoji, a je last ge. Siničeve, vdove po g. Sinicu, bivšem evangeličanskem župniku v Bodoncih. Ker je gospa dala zgraditi vodnjak na lastne stroške, je seveda zabranila dostop do njega vsem sosedom razen g. župniku. Šola, orožniška postaja, gostilna in dve trgovini, ki se nahajata na trgu pred cerkvijo, morajo hoditi k nad pol kilometra oddaljenim vodnjakom po vodo. Lansko leto so sicer prišli gospodje iz Murske Sobote in si ogledali prostor za vodnjak pri cerkvi tik banovinske ceste Murska Sobota—Gornja Lendava. Takrat se je obljubilo, da bo banska uprava, oziroma Higienski zavod, prispevala ves znesek, ki bi bil potreben za zgradbo vodnjaka, to je približno 150.000 Din. Prizadete občine pa so obljubile, da bodo navozile potreben gramoz za betoniranje, cement in druge potrebščine in da bodo dale tudi potrebne pomožne delavce. Sedaj pa, ko je navožen skoro že ves gramoz, se govori, da bo Higienski zavod prispeval samo 20.000 Din, ostalo pa naj bi plačale prizadete občine, kar bi seveda pomenilo veliko breme za naše siromašne vasi. Delo bi se moralo začeti že v jeseni preteklega leta, vendar pa še niti sedaj ni upanja na zgradbo vodnjaka. Pomanjkanje vode zelo občutijo zlasti v poletnem času tudi naši šolarji.

Te dni je umrla ga. Frančiška Frankova, rojena Žiškova, vdova po Janezu Franku, bivšem notarju v Bodoncih. Pokojnica je dosegla visoko starost 77 let. Na zadnji poti smo jo spremljali 25. februarja. Poleg številnega občinstva so se v lepem številu udeležili pogreba tudi naši domači gasilci. Pokojnici bodi lahka domača zemljica!

Omenili bi še, da nimamo pri nas razen gasilnega še nobenega drugega društva. V časopisih čitamo, da se po mnogih krajih Dravske banovine ustanavljajo razna društva, katerih naloga je ljudska izobrazba. Iz srca bi si želeli, da bi se tudi pri nas ustanovilo Sokolsko društvo, saj imamo dovolj prosvete željnih mladih ljudi obojega spola. Prosimo naše učiteljstvo, da pripravi vse potrebno za ustanovitev te prepotrebne organizacije. Delajmo, kar se da napraviti, saj ustanovitev Sokola ne bo provzročala nikakih težkoč! Štefan Veren.

Belokrajinski glasnik

Belokrajinci so prav zadovoljni, da smo otvorili posebno rubriko za Belo Krajino. Iz Radovljice, Suhorja, Štrekljevca in Sinjega vrha nam pišejo, da so se razveselili, ko so videli, da prinaša «Domovina» belokrajinske vesti. Tako si bodo mogli potožiti med seboj vse težnje, ki jih tišče in bodo tudi drugi spoznali belokrajinske razmere. Število naročnikov pa se bo gotovo zvišalo tako, da bodo kmalu čitali v vsaki vaški hiši priljubljeni tednik «Domovino».

Sejma v Črnomlju in Metliki. Te dni se je vršil v Črnomlju običajen sejem, ki je bil precej slabo obiskan od strani kupcev in prodajalcev. Pritoževali so se vsepovprek, posebno še, ko je zapihala burja in metala po blatu klobuke, papriko in drugo. Edino stalna obiskovalka, Fincingerjeva mama, so se smejali, zato ker prodajajo sekire in lopate, pa jih burja ni mogla nositi po zraku. 31. t. m. bo ponovno sejem v Črnomlju, ki bo zadovoljil obe strani. — V torek se je vršil sejem v Metliki, ki ni bil dosti boljši od črnomeljskega. Živine je bilo prodano nekoliko več, a so jo vseeno gnali več domov.

Poneverba denarja pri Mestni hranilnici. Kakor je že znano, se je lansko leto izvršila pri Mestni hranilnici v Črnomlju velika poneverba denarja v višini približno 1 milijona dinarjev. Pristojno oblastvo je uvedlo proti krivcem postopanje, ki je še v teku. Istočasno pa je imenovalo tudi revizorja, ki je pregledoval in primerjal blagajniške knjige v denarnem zavodu. Delo je zaradi zamotanih računov šlo bolj počasi od rok, tako da je revizor šele po polletnem preiskovnju mogel podati svoje mnenje pristojnemu sodišču v Novem mestu. Na osnovi teh podatkov bo moglo sodišče obravnavati zadevo, katere izid vsa Bela Krajina z razumljivim zanimanjem pričakuje.

Kino v Črnomlju. Pred nedavnim se je ustanovil v Črnomlju sokolski kino, ki ima obiskovalce iz vse Bele Krajine. Iz najoddaljenejših krajev prihajajo ob nedeljah k predstavam po večini kmetski ljudje, ki še niso imeli prilike prisostvovati kinomatografskim predstavam. V nedeljo se je predvajal v sokolskem kinu film «Kristusovo trpljenje», katerega je obiskalo pri vseh štirih predstavah okoli 2000 ljudi. Zadovoljni so odhajali ljudje iz kina in se čudili napredku današnje dobe.

ŽENSKI VESTNIK

Za kuhinjo

Kolač z mesom. Zdrobi 14 dek sirovega masla v 14 dek moke, nato dodaj en rumenjak, malo osoli in vmesi testo. Testo razdeli na dva enaka dela. Večji kos razvaljaj v velikosti tortnega modela in položi v model. Potem ga nadevaj tako-le: Pol kilograma kuhanega hladnega govejega mesa ali pa pol govedine in pol telečje ali svinjske pečenke drobno sesekljaj ali zmelji na stroju. K mesu daj malo ocvrte čebule, dve pretlačeni sardeli, en rumenjak in dve žlici belega vina. Vse skupaj dobro zmešaj, nato pa nadevaj na pripravljeno testo. Iz druge polovice testa napravi mrežico čez nadev, pomaži po vrhu še z raztepenim jajcem in zlatorumeno speci. Na mizo daš z motoviličkom ali kako drugo solato.

Srbski golaž. Pet debelih čebul drobno zreži. V kozo deni in razgrej tri žlice masti. Na vročo mast stresi čebulo in jo malo popeci. Potem stresi na čebulo četrt kile na primerne koščke razrezane govedine brez kož in kosti, posoli in pokrito duši eno uro. Nato dodaj še četrt kile koštrunjega mesa, tudi zrezanega na koščke, brez kosti in kož, in duši dalje pol ure. Slednjič dodaj enako še četrt kile svinjine (brez maščobe) in duši med večkratnim mešanjem še pol ure. Nato dodaj osem bolj drobnih, olupljenih in na koščke zrezanih sirovih krompirjev, žličko sladke rdeče paprike, pa vse skupaj duši, da postane mehak tudi krompir. Ta golaž je zelo okusen.

ZANIMIVOSTI

V Turčiji so obesili 28 upornih dervišev

Turčija je pod vodstvom Kemala paše postala že skoro v evropskem smislu moderna država. To moderniziranje države pa ni všeč starim zakrknjenim verskim nestrpnežem. Tako so v Menemenu derviši, ki so neke vrste menihi, osnovali zaroto, katere cilj je bil, da bi vrgli Kemala pašo. Oblastva pa so prišla na sled zarotnikom in jih zaprla.

Poročali smo že, da so bili kolovodje te zarote obsojeni na smrt in v Menemenu obešeni. Obesili so 28 dervišev. Med njimi so bili nad 70 let stari možje, pa tudi mladi delavci, ki so jih starokopitni derviši preslepili tako, da so verjeli, da se res bliža konec sveta. Obsojenci so v ječi zadnje dni pred smrtjo opravljali verske obrede, s pomočjo katerih so se hoteli zasanjati v pozabo. V takem stanju so derviši pričakovali usmrtitve. Samo trem obsojencem je bila smrtna kazen izpremenjena v večletno ječo. Dva obsojenca sta se tako razveselila pomilostitve, da ju je zadela kap in da sta deloma ohromela. Drugim obsojencem so pa sporočili, da se jim je približala zadnja ura.

Oblastva so odredila usmrtitev ponoči. Ker so imeli samo enega krvnika, je moral ta več dni vežbati svojega pomočnika obešanja in šlvati dolge bele srajce, v katerih v Turčiji obešajo veleizdajalce. Ker je bil Menemen še vedno v obsedenem stanju, so bile vse ulice prazne; odprta je bila samo ena kavarna za novinarje, poleg nijh so pa hodili po vasi oni, ki so imeli opravka z usmrtitvijo.

Morišče je bilo deloma razsvetljeno z električnimi žarnicami, kolikor jih vas Menemen premore, deloma pa z baklami. Obsojence so vozili na morišče z avtomobili v skupinah. Vešala so bila postavljena na petih ali šestih krajih kar v vasi. Ko je krvnik opravil svojo nalogo na enem kraju, je krenil sprevod med špalirjem vojakov na drugi kraj. Tako se je število obsojencev počasi krčilo. Sprevod se je baš približal zadnji skupini vešal, ko se je začul krik: «Držite ga, držite ga!» Nastala je splošna zmešnjava. Nekemu dervišu se je bilo namreč pod vešali posrečilo razvezati si roke in zbežati

Obešanje je bilo končano ob 5. uri zjutraj, ko je bilo vaščanom dovoljeno stopiti iz hiš. Zagledali so 28 vešal in na vsakih je visel obešenec. To naj bi ljudi opozorilo, kaj se pravi

imeti zdaj v Turčiji skomine po ustaji. Ko se je zdanilo, so našli čevlje ubežnega derviša za bližnjo hišo, kamor so se bili pognali za njim vojaki. Vojno sodišče je poslalo takoj na vse strani glasnike, da opozore prebivalstvo, kaj čaka tistega, ki bi begunca skrival. Begunec je 25letni derviš iz bližnje vasi. Njemu namenjena vešala še zdaj stoje na svojem mestu, ni pa upanja, da bi spravili mladega derviša na nje.

———

× **Zaradi silne vročine umirajo v Argentini ljudje.** Na Južno Ameriko, zlasti na Argentino, je pritisnil silen vročinski val, kakršnega ne pomnijo že mnogo let. Solnčarica je zahtevala že celo vrsto smrtnih žrtev. Tako je to nedeljo zahtevala vročina sedem žrtev, v ponedeljek pa že petnajst. Bolnice so prenapolnjene z bolniki. Kakor zatrjujejo, bo vročinski val še trajal nad teden dni.

× **Ljudska sodba v Ameriki** je bila tako razširjena, da so morala oblastva nastopiti proti njej z nastrožjimi zakoni. Nekaj časa so ljudje mirovali, zdaj pa se je začelo linčanje (ljudska sodba) zopet širiti. Že letos sta bila dva primera, da je razjarjena množica obesila zamorko in sežgala zamorca, ki sta zakrivila nasilje. Sedaj pa poročajo iz Severne Dakote o linčanju 22letnega farmarskega delavca Bannona, ki je pred letom dni umoril 6člansko rodbino. Šele zdaj se je morilec izdal in pod težo dokazov priznal svoje grozodejstvo. Bil je aretiran in odvedli so ga v ječo. Čim so pa ljudje zvedeli, da je morilec aretiran, so vdrli ponoči v ječo, razorožili paznike, odpeljali morilca v avtomobilu za mesto in ga obesili na drevo.

Gospodinje! Gospodarji!

Priporočamo Vam blago za pomladne obleke, plašče itd. najboljše vrste. Zadnje novosti.

Prihranek **20%** in več!

Volneno za ženske obleke modno v vseh barvah od Din **55·—**

Volneno za ženske plašče krasni modni vzorci od Din **90·—**

Sportno za moške obleke volneni modni vzorci od Din **60·—**

Kamgarni za moške volneni modni in gladki od Din **115·—**

Sifoni za perilo — Platno za rjuhe — Gradl za madrace — Kloti itd.

Velika izbira in najceneje pri tvrdki NOVAK Ljubljana

Kongresni trg št. 15 — Nasproti nunske cerkve

ZA SMEH IN KRATEK ČAS

Nezadovoljen deček.

Gospod sreča jokajočega dečka in ga vpraša, zakaj joče.

«Oh,» zastoka fantič, «oče so mi dali dinar, pa sem ga izgubil.»

«Tu imaš drugega, pa ne jokaj več!»

Fantič vzame dinar, a se še dalje joka.

«Zakaj vendar ne nehaš plakati?» vpraša gospod.

«Oh, dragi gospod,» odgovori fantič, «če bi ne bil izgubil prvega dinarja, bi imel sedaj dva.»

Smola.

Urška: «Ali so tvoji starši že dovolili, da se vzameva?»

Janez: «Še ne. Oče še premišljujejo, mati pa čakajo, da bodo rekli drugače kakor oče.»

Nemogoče.

Učitelj: «Trije kosci so pokosili travnik v treh dneh. Kdo ve, koliko dni bi potreboval en sam kosec, da bi pokosil isti travnik.»

Mihec: «Gospod učitelj, gospod učitelj, zadnji kosec vendar ne bi imel nikakega opravila več!»

Učitelj: «Zakaj pa ne?»

Mihec: «No, zato, ker so travnik že pokosili oni trije kosci...»

Res je.

Učiteljica: «Micika, če imaš dve jabolki in ju sneš, kaj ti še ostane?»

Micika: «Olupki...»

Listnica uredništva

Žirovski vrh. Dopisniku prav radi priznavamo, da je otroku težko hoditi tako daleč v šolo, zlasti ob grdem vremenu, vendar pa je šolska izobrazba dandanes nujno potrebna tudi za kmetske otroke. Morda bi se našel drug način, da bi otrokom ne bilo treba hoditi tako dolge poti do učilnice. Bridko pa se dopisnik moti, če označuje šolsko naobrazbo za «bedarijo». Časi napredujejo in kdor bo neveden, ga še za najpreprostejšega delavca v tovarni ne bodo hoteli imeti.

Žirovski vrh in Kladje pri Žireh. Pisano od ene roke, vsakikrat z drugim podpisom. Vsebina je brez jedra.

Primskovo. Na prošnjo izjavljamo, da g. Ivan Lokar ni pisec dopisov v «Domovini» št. 7 in 8.

Leše. Preveč žaljivo. Ne spada v list, ker bi lahko povzročilo tožbo.

Armeško. Mislimo, da je bolje, če se ne objavi. Iz zadeve bi lahko nastale sitnosti.

Gabrijele. Vaše domneve nikakor niso točne. Mi se v članku nismo zgražali nad lepimi domačimi prireditvami, nego samo nad takimi prireditvami, ki se prirejajo izključno le zaradi popivanja in nimajo nikakega moralnega ozadja. Toliko v pojasnilo, da ne bo zamere.

Velenje. Kadar imate res kaj važnega, le pišite!

Trbonje pri Vuzenici. Nikar takih reči v list!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Dogodek je zastarel in v tej obliki tudi tožljiv.

Sodinci pri Veliki Nedelji. Dvomimo, da je bilo vse tako, kakor ste nam pisali. Kar tako se take reči ne objavljajo, ker lahko povzročijo tožbe.

Spodnja Velka. Tožljivo.

Š. F. V «Domovini» smo že pisali, da so očetje devetih otrok oproščeni davkov. Ali niste čitali? O tem se lahko natančno poučite tudi v občinskem uradu.

MALI OGLASI

Vsaka beseda 50 par. Najmanjši znesek 7 Din. Ženitni oglasi, dopisovanja in trgovski oglasi vsaka beseda 1 Din. Za pošiljanje ponudb in dajanje naslovov še posebej 2 Din. Znesek je priložiti naročilu.
Oglasni oddelek «DOMOVINE», Ljubljana, Prešernova ulica št. 4. Telefon št. 3492.

1000 Din plačam, 106
ako Vam kurjih očes, bradavic, trde kože, bul itd. ne odstrani v treh dneh **Radio-Balzam.** «Prosim, pošljite mi še en lonček Radio-Balzama, ker zelo dobro učinkuje», je pisala dne 27. februarja 1931. gospa Škerbinc Marija z Vranskega pri Celju. Lonček 10 Din (proti vnaprejšnjemu plačilu) ali 18 Din (proti povzetju). Dva lončka 28 Din, trije lončki pa 38 Din. Razpošilja ga: R. Cotič, Ljubljana VII., Kamniška ulica št. 10 a.

Franc Jager, tapetnik v Ljubljani,
Sv. Petra nasip št. 29,
prodaja kar najceneje žimnice (matrace), otomane, divane in vse tapetniške izdelke. 45

Kolesarji! Pozor!
Končala je sezona za vožnje. Sedaj pa se je treba preskrbeti za prihodnjo pomlad. In sicer se mora pustiti svoja kolesa urediti z malimi stroški, kakor kolesa se morajo popolnoma narazen vzeti, treba jih je emailirati, poniklјati, vse njih ležaje temeljito očistiti, zbrusiti ter na novo z najboljšo vaselino namazati, potem pa sestaviti tako, da bo kolo za prihodnje leto docela v redu. Shramba koles in motorjev čez zimo. Priporoča se največja specialna mehanična delavnica Justin Gustinčič, Maribor, Tattenbachova ulica št. 14 (nasproti Narodnega doma). Brezkonkurenčne cene! Točna in solidna postrežba! 507

Pozor, ženini in neveste!
Žimnice (matrace), vzmeti, otomane v različnih vzorcih in vsa v mojo stroko spadajoča dela Vam nudim po najnižjih cenah. 44
F. Sajovic, tapetnik, Ljubljana, Stari trg št. 9.

Lepa hiša
s tremi sobami, kuhinjo, kletjo, hlevom, vrtom, sadonosnikom in lepo veliko njivo pri hiši, primerna za rokodelca ali upokojenca, blizu mesta Ptuja, se takoj proda. Na vprašanje odgovarja: Jurij Golob, Ptuj, Ormoška cesta št. 11. 113

Proda se hiša z vrtom.
Pojasnila daje: Martin Vodovnik, Sevnica ob Savi. Za odgovor je treba priložiti znamko. 114

Franc Kokol, čevljar v Laškem,
opozarja p. n. občinstvo, naj si pravočasno preskrbi pri njem obutev za veliko noč in poletje. — Prodaja čevlje, usnje in čevljarske potrebščine. — Sprejme tudi čevljarskega vajenca. 96

Deček se želi iti učit
za mehanika, elektromehanika, ključavničarja v mesto v kakšno večjo delavnico. Naslov v oglasnem oddelku «Domovine». 99

Proda se mlin na vodni pogon. 105
Jakost 16 konjskih sil. V mlinu je par kamenov in dva na novo montirana valjarja na nosilnike. Okoli mlina je oral zemlje. Z mlinom vred se prodasta tudi krava in šest svinj. Cena 70.000 Din. Polovico je treba plačati, ko se kupna pogodba sklene, ostanek pa v štirih letih. Prodajalčev naslov pove uprava «Domovine».

Dlačice na bradi itd.
Vas ženirajo, cenjene dame, kvarijo Vašo lepoto, eleganco in sramežljivost. «Venera»-eliksir Vas reši v nekoliko sekundah — brez bolečin in brez opasnosti — vseh nepotrebnih dlak. Naročite še danes lepo dišeči «Venera»-eliksir. Ne bo Vam žal. Stekleničica 10 Din (proti vnaprejšnjemu plačilu) ali 18 Din (po povzetju). Dve stekleničici 28 Din, tri stekleničice pa 28 Din. Razpošilja ga: R. Cotič, Ljubljana VII., Kamniška ulica št. 10 a. 106

Cementni izdelki.
Poceni oddam v najem delavnico in stroj za izdelovanje strešnikov, žlebnikov in zidakov. Rupena, Mirna peč. 107

Dekle,
premožno in dobrosrčno, se želi seznaniti s starejšim posestnikom, železničarjem ali upokojencem. Dopisi na upravo «Domovine» pod: «Cvetoča spomlad». 108

1000 dinarjev na teden
zaslužite z obiskovanjem v Vašem okraju. Znamko za odgovor. — Tovarna Kosmos, Ljubljana, poštni predal 307. 72

in vse **drugo perilo** za **dame** in **gospode** razpošilja v **najboljši kvaliteti in po zelo nizkih cenah tovarna perila Stermecki.** Naročite še danes novi, veliki, ilustrirani cenik! Velika izbira kravat, žepnih robcev, naramnic, rokavic, nogavic in raznih drugih predmetov.

Tovarna perila Stermecki
CELJE št. 97.
Cenik in vzorci zastonj!

Zahtevajte veliki brezplačni **cenik** s 1000 slikami.

St. 1130 s 3 pokrovci, 5 let gar. Din **120·—** St. 1121 5 let garancije Din **98·—**

Sedem PREDNOSTI stroja moje nove **Rosskopf** precizne ure:
1. Osi so iz niklastega jekla in nezlomljive.
2. Antimagnetično konpenzacijsko spiralno pero.
3. Vse osi delujejo v kamenih.
4. Trenje balančne osi je izravnano v vseh ležajih, zato teče ura precizno.
5. Močni zobje na kolesih za navijanje.
6. Pravi niklasti pokrovi hermetično zapirajo stroj z drugim notranjim pokrovom.
7. Nizka cena pri najboljši kvaliteti: najnatančneje preizkušena, regulirana in repasirana.

A. KIFFMANN, Maribor 133
Specialist samo za boljše ure.

Srečna roka

najde vedno pravo tudi za nego zdravja. Dobe se ljudje, katerim se je posrečilo, ostati zdravi skozi vse svoje življenje. — Veliko ljudi rabi že čez 34 let Fellerjev pravi blagodišeči «Elsafluid» za zščito proti raznim boleznim in zna z njim tudi drugim ljudem pomagati, bolezine olajševati ali bolezen preprečevati pri revmatizmu trganju v sklepih, pri živčnih boleznih, bolečinah v hrbtu in križu, pri trganju, zbadanju bolečinah v glavi in zobeh, pri slabosti mišic in pri drugih slabostih.

Storite tudi Vi tako, pomagalo bo tudi Vam!

To za notranjo in zunanjo porabo dobro preizkušeno hišno zdravilo in kosmetikum se dobiva v lekarnah in sorodnih trgovinah v poskusnih steklenicah po 6 Din, dvojnih steklenicah po 9 Din ali velikih steklenicah po 26 Din. Poštni zavitek z 9 poskusnimi ali 6 dvojnimi ali 2 velikima specijalnima steklenicama 62 Din, več takih zavitkov mnogo ceneje. Naročila sprejema in blago razpošilja po pošti lekarnar
EUGEN V. FELLER, lekarnar, Stubica Donja
Elsa trg 360. — Savska banovina.

Najuspešnejše sredstvo za rejo domače živine je brezdvomno
26
MASTIN
ki pospešuje rast, odebelitev in omastitev domače, posebno **klavne živine.** Jasen dokaz neprecenljive vrednosti Mastina so brezštevilna zahvalna pisma.
Cena: 5 škatel 46 Din, 10 škatel 80 Din.
LEKARNA TRNKOCZY (zraven rotovža), Ljubljana 66

To lahko tudi Vi!
Sedaj sami muziciramo ter se izvrstno zabavamo v teh dolgih zimskih večerih. Veselje in družabnost sta zavela k nam. K svojim dobrim glasbenim instrumentom smo prejeli tudi popolnoma zastonj učne zvezke, ki nas na prijeten način poučujejo v glasbi. Tudi Vi se lahko naučite kak instrument. —
Zahtevajte samo brezplačen
glavni katalog
s knjižico „Kako postanem dober glasbenik?" — od največje in najcenejše odpremne tvrdke glasbil v Jugoslaviji:
Meinel & Herold
tvornica glasbil in harmonik
prodajna podr. Maribor Št. 104.

Bolehajo
ali postajajo za delo nesposobni v največji meri oni, katerih kri je onečiščena s strupi porušene razmene materije (kot je sečna kislina, urati, toksini itd.). Ti strupi se brzo razkrojijo in odpravijo iz organizma s splošno znanim zdravilnim sredstvom **«Kalefluid» D. Kaleničenka,** ki istočasno tudi organizem nasičava z energijo tvornimi hormoni in življenje tvornimi vitamini. Zadnji pa s svoje strani zopet vračajo človeku zdravje, moč in delovno sposobnost in prejšnji bolnik zopet uživa vse radosti zdravega in energičnega človeka. Brezplačno se pošlje vsakomur pojasnjujoča literatura «Preporod». — Obrnite se na naslov: **Miloš Marković, Beograd,** Kralja Milana 15 — Biro «Kurir». — «Kalefluid» prodajajo vse lekarne in drogerije.

Kajenje je strup.
Vsakdo se lahko igraje odvadi zdravju škodljivega kajenja z našimi «Ex-tabletami». Po 14 dneh je prenehal kaditi najstrastnejši kadilec, ako je porabljal naše tablete, ki so popolnoma neškodljive. 1 ovoj stane 30 Din in poštnina. Popolna kura 5 zavojev 145 Din (10 zavojev 200 Din). Pišite še danes ponje!

Proti pijančevanju je Trezocnol
edino zanesljivo delujoče, absolutno neškodljivo sredstvo. Zavoji po 45 in 75 Din. Popolna kura 200 Din.
Naslov za naročila obeh preparatov: Aurora, Sekt. 59, Novi Sad, Željeznička ulica br. 38. 86

Kdor oglašuje, ta napreduje!

ZA SPOMLADANSKA OPRAVILA

Imamo veliko izbiro moške in ženske obutve za vsako opravilo. Radi Vam svetujemo, katera vrsta čevljev Vam je najprimernejša. Samo z obutvijo, ki je izbrana za odrejen namen, morete povišati svojo delavno kapaciteto ob najmanjši potrošnji moči. Ne nosite pri delu čevljev, kupljenih za praznik, ampak kupujte obutev, nalašč izdelano za ta namen.

Možem dela:

Vrsta 3767 22

Moški čevlji iz črne mastne kravine s šivanim gumastim podplatom. Pripravni tudi za praznik. Jako trpežni.

Vrsta 1937-22

Okusni polčevlji, ki jih morete nositi povsod in za vsako vreme. So iz črnega boksa s celogumastim podplatom, ki se ne da uničiti.

Vrsta 1867-70

Čevlji za delo, popolnoma iz gume in edini, ki ob pomladanskem delu obvarujejo v mokrem in v vodi noge tople in suhe.

Vrsta 0767-00

Baganče iz mastnega gornjega usnja s celogumastim podplatom. Zdrže dolgo, ako jih negujete z našo mastjo.

Za ženske:

Vrsta 1945-11

Damski čevlji iz boksa z nizkim podpetnikom, pripravni za vsak dan in za praznik, zlasti za popoldanske izprehode.

Vrsta 2957-17

Na vasi spomladi ne morete biti brez teh čevljev. So iz mehkega boksa z udobno nizko peto.

Otrokom

smo pripravili presenečenje. Razpodelili smo nove velikosti, kar pomeni

novo znižanje cen otroškim čevljem.

Hočemo, da ima vsak otrok za najnevarnejše spomladanske dneve dobro obutev. — Izkoristite to priliko! Oskrbite svojim otrokom takoj močne čevlje za trpež!

Vrsta 3762-22

Za dež in slabo vreme. Podplat je iz šivane gume in iz močnega kravjega usnja. Isto vrsto imamo iz črnega in rumenega boksa.

Vrsta 3922-08

»Mokasinke«, močni čevlji iz dullboksa z gumastim podplatom, ideal vseh dečkov.

OBISCITE NAS!

Bata

J. Brunčič pleskarstvo in ličarstvo **Ljubljana**
Kolodvorska ulica št. 23
Izvršuje vsa pleskarska in ličarska dela po solidnih cenah. Sprejema tudi vsa v to stroko spadajoča dela na deželi, ter se cenj. občinstvu topio priporoča.

L. Mikuž
LJUBLJANA
Mestni trg 15
DEŽNIKI
NA MALO — NA VELIKO
Ustanovljeno 1839 Telefon 2282

Najnovejše dvokolo z motorčkom 1½ K. S., dvokolesa, šivalni stroji, otroški vozički, vozički za igrat in posamezni deli najceneje. Ceniki franko.
„TRIBUNA" F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov
Ljubljana, Karlovška cesta št. 4.

Živinorejci!
Uporabljajte pri svoji živini **redilno in zdravilno ribje olje! Dobiva** se pri tvrdki **A. Volk v Ljubljani** v originalnih pločevinastih ročkah po 5 litrov. – **Zahtevajte ponudbe!**

TEOD. KORN, Ljubljana, Poljanska c. 8
(prej Henrik Korn) krovec, stavbeni, galanterijski in okrasni klepar. Instalacija vodovodov in centralne kurjave, naprava strelovodov, kopališke in klozetne naprave.

Brezobrestna posojila

za zidavo hiš, za nakupovanje hiš in posestev, za prevzemanje hipotek na hišah in posestvih daje svojim članom

„JUGRAD"
Jugoslovanska gradbena in kreditna zadruga, r. z. z o. z. v Ljubljani, Kolodvorska ulica št. 35/I.

Pravila proti plačilu 5 Din v znamkah. Za odgovor prosimo znamko. Uradne ure od 8. do 12. in od 14. do 18.

SANATORIJ V MARIBORU
Gosposka ulica št. 49
Telefon 2358
Lastnik in vodja:
primarij dr. Cernič
specijalist za kirurgijo.

Sanatorij je najmoderneje urejen za operacije in opremljen z zdravilnimi aparati: **višinskim solncem** za obsevanje ran, kostnih in sklepnih vnetij; **tonizatorjem** za elektriziranje po poškodbah in ohlapelosti čreves; **diatermijo** za električno pregrevanje in električno izžiganje; **žarnico „hala"** za revmatična in druga boleča vnetja; „enterocleaner"jem za notranje črevesne kopeli pri zapeki, napihovanju in za splošni telesni podvig.
Dnevna oskrba: prvi razred 120, drugi 80, tretji 60 Din.

Jaz Ana Cilag

s svojimi 185 cm dolgimi, divnimi Lorelei lasmi sem dobila iste vsled uporabe pomade, katero sem sama iznašla. Ista je priznana kot edino sredstvo proti izpadanju, za dober razvoj, za goste in močne lase.
Pospešuje pri damah, gospodih in otrocih za razvoj gostih in močnih las in daje že po kratki uporabi prirodni in običajni sijaj ter varuje lase prezgodnje osivelosti, celo do visoke starosti. Čilag pomada odstranjuje prhljaj v teku 48 ur. Niti eno sredstvo ne vsebuje toliko hranljivih snovi za lase kakor Čilag pomada, katera je z vso pravico pridobila svetovni sloves, kajti dame in gospodje že po uporabi prve steklenice dosežejo najboljši uspeh, ker izpadanje las popolnoma preneha že po nekoliko dneh, a nove korenine takoj poženo. Ta uspeh dokazuje moj 50letni jubilej ter miljoni zahvalnih pisem, katere sem prejela iz celega sveta.

Cena velikemu lončku Cilag pomade 60 Din, a dvojno 90 Din. K vsakemu lončku pa je potrebno: 1 stekl. special-šampona (za 20kratno umivanje glave) 25 Din. Poštnina posebej. Pošiljamo proti povzetju ali proti takojšnjemu nakazilu denarja iz tvornice za Jugoslavijo. Naročilo naslovite natančno: **„AURORA"** Sekt. 59, Novi Sad, Željeznička 38

Izdaja za konzorcij «Domovine» Adolf Ribnikar. Urejuje Filip Omladič. Za Narodno tiskarno Fran Jezeršek.